

8 Жителі Донбасу, які втекли від війни в інші регіони, змушені повертатися додому, не знайшовши ні житла, ні роботи

«Як вибрати надійну страхову компанію? Що робити, коли страхова компанія не виплачує страхову виплату? Як правильно застрахувати життя, автомобіль, здоров'я?» — тема нашої наступної «прямої лінії». Гостем редакції буде **Максим Анатолійович ПОЛЯКОВ**, т.в.о. голови Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг України. Свої запитання ви можете поставити **22 жовтня з 11.00 до 12.00** за телефоном **230-06-90**. Крім того, їх можна надсилати завчасно на електронну скриньку: imrich@ukcc.com.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

П'ЯТНИЦЯ, 17 ЖОВТНЯ 2014 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№192 (5321)

ЦИТАТА ДНЯ

ОЛЕКСАНДР СИЧ: *«Ми маємо не лише відвойовувати в агресора власний інформаційний простір, а й розповідати правду про Україну всьому світові».*

Віце-прем'єр-міністр про вдосконалення й розширення мовного спектра державного телевізійного іномовлення на базі Держкомтелерадіо

Європа знімає маску з агресора

ПОЗИЦІЯ. Головним відповідальним за деескалацію насилля у східних регіонах України вважає Російську Федерацію Канцлер ФРН Ангела Меркель. Про це йдеться в оприлюдненій напередодні саміту Європа — Азія заяви німецького лідера. «Вирішальний внесок у деескалацію ситуації повинна зробити саме Росія», — вважає вона, адже, попри оголошене на початку вересня перемир'я, криваве протистояння проросійських бойовиків з українськими силовиками триває. За цей період воно забрало життя понад 300 людей. «Незважаючи на перемир'я, ситуація в Україні залишається дуже складною. Щодня ми отримуємо повідомлення про бої та жертви», — цитує УНІАН слова Канцлера.

Під час зустрічі з російським президентом на саміті в Італії пані Меркель обговорить «повну реалізацію» досягнутих у Мінську домовленостей, спрямованих на вирішення конфлікту. «Йдеться про виведення російської зброї, ефективний контроль ОБСЄ за кордоном, а також проведення місцевих виборів у східній Україні згідно з українським виборчим законодавством», — наголошується у документі.

ЦИФРА ДНЯ

23,4 млн тонн

становили на початок місяця запаси зернових на профільних підприємствах країни. Це на 26% більше, ніж торік

Перші 39 готуються на вихід

Фото Володимира ЗАІКІ

ЗАСІДАННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ. За два роки уряд планує очистити від корупції всю вертикаль державної виконавчої влади

Французи стали пліч-о-пліч з українцями

БЛАГОДІЙНІСТЬ. У Страсбурзі зібрали чотири тисячі євро на лікування поранених бійців АТО

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Коли я повернулася з Києва після літньої відпустки, мене не полишало почуття безпорадності й безсилля. Я читала новини з України, виходила на вулиці Страс-

бурга, і мою свідомість ніби струмом бив болючий дисонанс двох реальностей.

«Не переживай, — втішали мене колеги-журналісти. — Ти пишеш матеріали і цим уже допомагаєш Україні». Але що більше вони мене втішали, то жалогіднішими вида-

валися їхні аргументи. Таким чином після вечора спілкування у колі кількох найближчих друзів і народилася ідея проведення благодійного ярмарку «Пліч-о-пліч з Україною».

Сама по собі ця думка була простою і не особливо оригінальною —

організувати такий собі мікс барбекю та розваг для дітей, на який запросити дипломатів з іноземних представництв при Раді Європи, працівників РЄ та й пересічних французів, а зібрані кошти передати на лікування наших хлопців, поранених у зоні АТО.

З первинними інвестиціями (закупівля продуктів і матеріалів для майстер-класів) вирішили швидко: зібрали добровільні внески серед українських дипломатів та наших співвітчизників, які живуть і працюють у Страсбурзі.

5

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України **з 16 жовтня 2014 року**

USD 1295.1445
за 100 доларів США

EUR 1640.4300
за 100 євро

RUB 3.1634
за 10 рублів

/ AU 160727.43

AG 2203.04

PT 162411.12

PD 98560.50

за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Перші 39 готуються на вихід

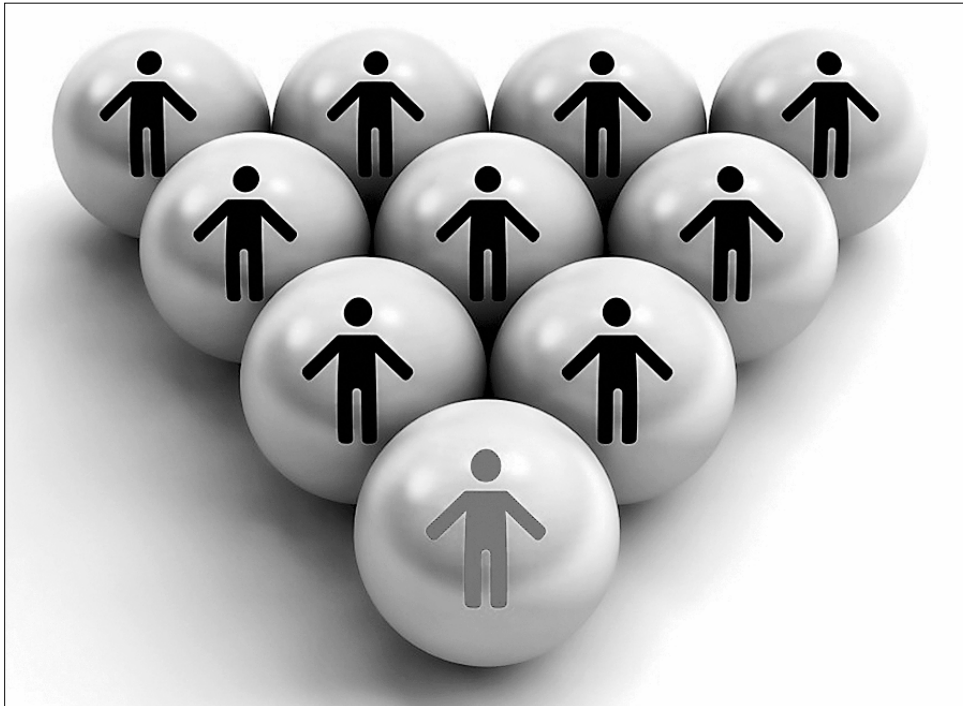
Катерина МАЦЕГОРА,
«Урядовий кур'єр»

Як того вимагає Закон «Про очищення влади» (набрав чинності вчора), Кабінет Міністрів ухвалив положення про порядок проведення перевірок. Тож не дивно, що Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк здебільшого вів мову про те, як здійснюватиметься перевірка осіб, котрі перебувають на посадах в органах державної влади, й тих, хто тільки планує поповнити лави держслужбовців.

Щодо звільнення вищих посадових осіб (членів КМУ та держслужбовців I—III категорії) уряд ухвалив перші рішення. Відтак, згідно з базовою нормою Закону «Про очищення влади» Кабмін загальною звільняє 39 осіб службовців вищих категорій. З цієї кількості 19 заяв про звільнення подано за власним бажанням, 20 — на підставі прямої норми люстраційного закону. Окремим пунктом буде звільнено 10 членів національних комісій. «Це так звані національні регулятори, — пояснив Арсеній Яценюк. — Кабінет Міністрів вирішив звільнити високопосадовців, які не відповідають вимогам нового закону і не зможуть працювати в органах державної влади протягом найближчих 10 років. Це керівники центральних органів виконавчої влади, перші заступники міністрів, заступники міністрів, члени національних комісій, один голова ОДА. Очікуємо, що Президент також оперативно ухвалить рішення щодо звільнення цих посадових осіб».

Поступки тут недоречні

До слова, це лише перший етап люстраційних

Чиновницька піраміда довго не втримається

змін. Згідно зі статтею 5 закону уряд ухвалить план проведення перевірок. Перші розпочнуться з 1 листопада цього року. Під них підпадуть Прем'єр-міністр, перший віце-прем'єр, міністри, керівники центральних органів виконавчої влади, які не входять до складу уряду, голова НБУ, голова ЦВК, члени Нацради з питань телебачення та радіомовлення, голови Служби зовнішньої розвідки, УДО, Адміністрації Президента, ДУС, керівник Секретаріату КМУ, урядовий уповноважений з питань антикорупційної політики, члени всіх нацкомісій. До слова, кожна з комісій-регуляторів у ході перевірок сфокусує увагу на автобіографіях та майновому стані осіб. Достовірність даних, прописаних у податкових деклараціях, перевірятиме вже Державна фіскальна служба протягом 60 діб.

Другий етап перевірок стосуватиметься міністра юстиції, його заступників, керівників цього відомства та МВС, ДФС, СБУ, судової адміністрації, генерального прокурора, його заступників та інших посадових осіб ГПУ.

«Розпочинаються ці перевірки в листопаді 2014 року, закінчуються в січні і лютому 2015 року. Процедура доволі громіздка і складна, але ми намагатимемося в прискореному режимі проводити перевірки як автобіографічних, так і даних щодо майнового стану», — наголосив Прем'єр.

Третій блок стосується майже 9 тисяч суддів. З грудня 2014 по грудень 2015 років перевірятимуть усіх професійних суддів, членів Вищої ради юстиції і членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів. З березня по травень 2015 року — перших заступників та заступників міністрів, голови НБУ,

СБУ, АП, заступників керівників ДУС. З квітня 2015 по червень 2016 років під перевірки підпадуть посадові особи територіальних органів Мін'юсту, МВС. Стосуватимуться вони й міжрайонних та районних прокуратур. З червня 2015 по грудень 2016 року спецкомісія сфокусує увагу на всіх посадовцях, які не увійшли до попередніх етапів перевірок. І з вересня 2015 по грудень 2016 року час перевірок настане для військових посадових осіб Збройних сил та інших військових формувань (крім військовослужбовців строкової служби та служби за призовом під час мобілізації). До слова, міністру юстиції Прем'єр доручив «очистити» керівництво Міноборони та Генштабу ЗСУ у рамках першого етапу.

«Нам потрібна нова якість державної служби, нові, фахові, авторитетні люди, які не мають коруп-

ційного тягаря. Залишати так, як все було, неможливо! Законсервована ситуація — шлях у нікуди», — резюмував Арсеній Яценюк.

Нові ціни на бензин

Окремо глава уряду розповів, що з початку цього року (порівняно з торішнім аналогічним періодом) владі вдалося скоротити споживання газу на 16%. «Якщо брати період часу, коли уряд почав активно займатися економією газу і встановленням лімітів, — це фактично з квітня місяця, то тут обсяги економії сягають понад 20%», — додав він. Однак цього замало для проходження зими.

За словами Арсенія Яценюка, Україна звернулася до Стокгольмського арбітражного суду з пропозицією прискорити розгляд позову до російського «Газпрому» в частині встановлення справедливої ціни на газ. Це потрібно для того, щоб «мати проміжне рішення з постачання природного газу, — пояснив він. — У нас є спільна позиція з нашими європейськими партнерами щодо базових принципів укладання тимчасової угоди на постачання природного газу. Саме тимчасової, оскільки остаточне рішення буде винесено Стокгольмським арбітражним судом».

За будь-яких обставин Україна готова гарантувати безперебійний транзит газу в разі укладання транзитних угод з європейськими компаніями та російським «Газпромом». Прем'єр пояснив, що уряд вже визначив засновану на ринкових і європейських принципах процедуру встановлення тарифу транспортування при-

родного газу. «Але для того, щоб гарантувати цей безперебійний транзит нашим європейським партнерам, нам необхідно підписати угоду саме з європейськими компаніями. Ми готові до цього», — запевнив він.

До слова, НАК «Нафтогаз України» подала черговий позов до Стокгольмського арбітражу щодо перегляду транзитного контракту з російським «Газпромом». Згадавши про це, глава уряду опосередковано запросив європейських партнерів долучитися до модернізації української ГТС: «У Брюсселі пройшла перша енергетична конференція, зараз ми отримуємо попередні пропозиції від європейських партнерів. Коли ми їх узагальнимо, то Україна і уряд оголошать публічний конкурс на залучення європейських і американських інвесторів до модернізації та експлуатації української газотранспортної системи».

А ще уряд очікує зменшення цін на нафту та нафтопродукти, зокрема бензину, в Україні — через зниження світових цін на нафту. Того ж дня Арсеній Яценюк переговорив з представниками ключових учасників українського ринку нафтопродуктів і отримав від них попередні запевнення в тому, що ціни на бензин в Україні буде переглянуто в бік зниження. До оцінки ситуації на внутрішньому ринку бензинів він попросив долучитися й Антимонопольний комітет.

ДО РЕЧІ

З переліком посадовців, які звільнені або підлягають звільненню, можна ознайомитися на Урядовому порталі.

До санкцій долучаються нові країни

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

СПІЛЬНІ ДІЇ. Україна, Чорногорія, Ісландія і Албанія, а також Ліхтенштейн і Норвегія приєдналися до останнього пакета санкцій Євросоюзу щодо Росії. Про це йдеться в поширеному повідомленні Ради ЄС.

Цей орган ще у вересні ухвалив рішення запровадити додаткові обмеження з доступу ряду російських банків і компаній до ринку капіталу Євросоюзу. Було також запроваджено заборону на надання послуг для проектів із видобутку глибоководної, арктичної і сланцевої нафти. Крім того, було розширено заборону на експорт до Росії товарів подвійного призначення. «Країни-кандидати у члени Євросоюзу — Чорногорія, Ісландія і Албанія, а також Україна приєднуються до цього рішення», — йдеться в повідомленні РЕ. Також у вересні ЄС вирішив розширити критерії, за якими санкції запроваджуються проти юридичних осіб, які здійснюють транзакції із сепаратистськими групами на Донбасі, повідомляє УНІАН. Тоді ж Рада вирішила розширити і список санкцій юридичних і фізичних осіб. Тож нині усі згадані країни, члени Європейської економічної зони разом із Україною нарешті приєднуються до цього рішення.

ЄС, США, Канада і Австралія у зв'язку із ситуацією в Україні впродовж березня — вересня запровадили санкції проти низки російських бізнесменів, політиків і компаній. Зокрема, деяким банкам стало недоступним довгострокове фінансування, а нафтогазовим компаніям заборонено постачати устаткування для видобутку на шельфі й важкодоступних запасів. Крім того, під санкції потрапили підприємства російського оборонно-промислового комплексу.

ОБСЄ обіцяє посилити моніторинг

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

СПЕЦМІСІЯ. В ході зустрічі Президента Петра Порошенка з головою Спеціальної моніторингової місії (СММ) ОБСЄ Ертугрулом Апаканом йшлося про важливість розширення і технічного підсилення роботи місії для успіху мирного врегулювання на Донбасі та підвищення ефективності моніторингу ситуації на українсько-російському кордоні.

«Ваша ефективна робота, моніторинг та верифікація кордону за допомогою місії ОБСЄ допоможе нам забезпечити мирний процес», — наголосив глава держави.

Він також зазначив, що, на жаль, через місяць після укладання Мінських домовленостей миру в Луганській та Донецькій областях так і не досягнуто. Однак, незважаючи на напади з боку бойовиків, українські війська з великою відповідальністю став-

ляться до дотримання режиму припинення вогню.

Продовжуючи тему, Петро Порошенко відзначив важливість розширення роботи місії ОБСЄ в Україні, зокрема запропонував вивчити можливість подальшого збільшення її кількості до 1500

подій та, як результат, досягнення миру. У цьому контексті Петро Порошенко відзначив важливість більшої публічності у роботі місії.

«Відповідно до Мінського протоколу, ми маємо забезпечити безпеку кордону за допомогою місії ОБСЄ, вико-

Результатом роботи Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ на українсько-російському кордоні має стати надання світові незалежної та об'єктивної картини з місця подій.

спостерігачів. А ще він висловився за розширення використання сучасних зразків техніки.

Результатом роботи Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ на українсько-російському кордоні має стати надання світові незалежної та об'єктивної картини з місця

ристовуючи безпілотні літальні апарати, маючи представників України та ОБСЄ на 10 пунктах пропуску через кордон, — передає слова Президента його прес-служба. — Ваша діяльність може кожного дня допомагати рятувати життя військових і цивільних громадян».

Зі свого боку голова Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ Ертугрул Апакан подякував Президенту за підтримку роботи СММ та повідомив, що місія розширить свою діяльність. «Ми плануємо посилити моніторинг та контроль за режимом припинення вогню та кордоном», — уточнив він.

Найближчим часом планують збільшити кількість спостерігачів місії та кількість броньованих машин для забезпечення її діяльності. Окрім цього, місія планує поступово переміщувати свої підрозділи безпосередньо до українсько-російського кордону. «Ми поважаємо єдність і цілісність України, і ваш мирний план, пане Президенте, є основою нашого мандата в Україні. Ми зацікавлені в його втіленні», — сказав Ертугрул Апакан.

Керівник ССМ ОБСЄ відзначив також тісну співпрацю та сприяння профільних міністерств і відомств України.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Кожен із них захищає свій дім

ПОДВИГИ. Глава держави вручив військовим державні нагороди й запевнив у неодмінній перемозі над ворогом

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Звертаючись до військово-службовців, глава держави наголосив на важливості єднання: «В цій залі отримують нагороди ті, хто раніше стояв по різні боки барикад: і колишні майданівці з «Айдару», і працівники органів МВС, і офіцери та солдати Збройних сил. Нині ви всі разом, пліч-о-пліч захищаєте одну країну — нашу Україну. Наш демократичний лад. Наше право на вільне життя».

При цьому він звернув увагу на єднання всього суспільства перед загрозою навали. «Читаючи рядки довідок про бої «айдарівців», як ніколи розумію, що тоді, на Майдані, ми змогли перемогти режим силою духу таких людей. Адаже воюють під Хрящуватим та Щастям колишні студенти, програмісти, бізнесмени, одне слово, цивільні люди. Але ж як успішно воюють!» — сказав глава держави.

Він також висловив впевненість, що українська армія переможе в цій війні, не віддасть «жодного клаттика вітчизняної землі». «Ми зробимо все, щоб забезпечити нашу перемогу і відновити українську владу. Воюючи на Донбасі, ви бороните свою вулицю, свій дім, своє село чи місто, свою область, ви бороните Україну, щоб

У недалекому минулому цивільні, вони швидко навчилися успішно воювати

додому до українців не прийшов ворог», — звернувся до присутніх Петро Порошенко.

Державні нагороди з рук глави держави отримали 28 воїнів. Зокрема орденом Богдана Хмельницького III ступеня нагороджено першого заступника начальника Головного оперативного управління Генерального штабу генерал-майора Віктора Назарова (він займається питаннями планування застосування сил та засобів в АТО). Як повідомляє прес-служба Президента, за безпосередньої роботи у військах, в умовах, пов'язаних з ризиком для життя, генерал-майор проявляє особисту мужність та відвагу. Цим орденом також наго-

роджено начальника штабу — першого заступника командира зенітного ракетно-артилерійського дивізіону 72-ї окремої механізованої бригади майора Романа Панюшенка. Він організував систему протиповітряної оборони бригади. Завдяки цьому вдалося збити 2 безпілотники.

Орден «За мужність» III ступеня отримав старший оператор протитанкового відділення протитанкового взводу 24-го батальйону територіальної оборони «Айдар» молодший сержант Віталій Гоготов. Він брав активну участь у спеціальних заходах протидії терористичній діяльності, а в боях біля селища Хрящувате під щільним вогнем противника

виявив та подавив 4 вогневі точки противника, вчасно помітив та знищив ворожі машини з боеприпасами.

Орден «За мужність» III ступеня вручено також військовослужбовцеві 24-го батальйону територіальної оборони «Айдар» молодшому сержанту Анатолію Хмарі. У бою біля селища Новосвітлівка Луганської області для виявлення вогневої точки противника боєць викликав вогонь на свою бойову машину, завдяки чому вдалося знищити танк терористів. Однак і в нашу машину влучив снаряд, внаслідок чого солдат зазнав поранення. Незважаючи на це, він таки зумів вивести пошкоджену машину з поля бою.

ПРОШУ СЛОВА!

Не треба нас дурити!

Ольга ЛОБАРЧУК
для «Урядового кур'єра»

Написала заголовок і одразу подумала: «А чому б не дурити, коли дозволяємо». Причому на всіх виборах усіх рівнів, які у нас відбувалися. Головне — гасло, бренд, а хто і що за цим стоїть — не важливо. Інакше треба було б кожному виборцеві думати, порівнювати, аналізувати. А лінки. Підтвердження того — закриті партійні списки. Відкрили б, якби виборці поставили їм вето. Тут уже й не треба бути великим мудрагелем, щоб здогадатися: шифруються, є кого приховувати. Спротиву — жодного.

Люстрація головних люстраторів не стосується, вона, згідно з анкетними даними, які, як і партійні бренди, не може працювати замість конкретних особистостей. А звідки ж вони у такому разі візьмуться, точніше, як викарабкаються на світ, коли суспільство не готове їх сприймати? Поїхав на Майдан, пішов добровольцем у батальйон, став волонтером — отже, не просто так, не задарма, не за внутрішнім, так би мовити, покликом, а по дивіденди, щоб здобути ну хоча б депутатство у Верховній чи місцевій раді. Як принаймні чесно сказав в телеінтерв'ю один воєка. Раніше, мовляв, я не міг про таке й мріяти, а тепер — пішов на Майдан, у добровольчий батальйон і балотуюся до Верховної Ради. В моєму виборчому окрузі навіть родич учасника АТО вирішив, що його місце тепер у парламенті.

Треба мати більше грошей, ніж оливи в голові (що не останній параметр для депутата), щоб написати на величезному білборді в центрі столиці Галичини: «Ми — українці! За нас ніхто не вирішить наші проблеми». Через кілька метрів — ще одне: «Я горджуся, що я — українець! Володимир Г...ман». Не треба нас дурити. Не ваша то, пане, заслуга, якої національності батьки народили. Щоб іти в депутати, та ще й народні, важливо, що зробили і можете насправді зробити для цієї держави, а навіть чи маєте на те здоров'я і моральність, починаючи з поведінки у своїй власній родині. Принаймні це по-американськи і по-європейськи.

«Поборемо корупцію!» То добра справа, навіть якщо з нею боротися вибірково. Бо, як ми чомусь кажемо, у цивілізованому світі цим займаються давно і найбільшого результату досягли, коли менше про це стали говорити. Зате протести справді безконечні, й можна з цим гаслом чочувати від виборів до виборів. А якби написав: «Я за страхову медицину!», «Україна переможе туберкульоз!», «Після 80 років фармкомпанії обслуговуватимуть ветеранів безкоштовно!», як у Європі, й іншу конкретику, наприклад щодо війни й армії, реанімації економіки, рівня зарплат і пенсій, щоб така велика нація, як українці, і загалом громадяни України не була в перших лавах вимирання і знищення на тлі світової статистики. Але ж то треба було б так само конкретно і звітувати перед виборцями. А як це може зробити чоловік, який ще вчора сміявся із сусіда, що взяв лопату, щоб засипати яму на сільському путівці: Ти що, мовляв, дорожник? Тобі найбільше треба?! А сьогодні вирішив, що і йому найбільше треба, й піде найкоротшою дорогою до благ — у депутати!

З усіх передвиборних гасел не знайшла жодного, яке б вселяло надію на те, що їхні автори розуміють, яких фінансових, розумових, фізичних і організаційних зусиль потребує держава у глибокій економічній, політичній і гуманітарній кризі, а над ними за те повисне дамоклів меч...

Один напис на стовпі білбордом дрібним шрифтом все-таки порадував: «Потрібен продавець у хлібний кіоск». Його автора обрала б депутатом принаймні місцевої ради.

Експортований сепаратизм

МІЖНАРОДНА ТРИБУНА. Конгрес місцевих і регіональних влад Ради Європи засудив воєнне втручання Росії у конфлікт на сході України

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Удекларії Конгресу, яку було ухвалено після дебатов «Сепаратистська напруга в Україні та сусідніх країнах», зазначено: «Безпека у регіоні — під серйозною загрозою через вперте небажання Російської Федерації дотримуватися міжнародних правил, принципів і цінностей Ради Європи». Озброєні сепаратисти та іноземні війська на території України «є антитезою всієї діяльності та принципів Конгресу».

Перший заступник міністра регіонального розвитку, будівництва та ЖКГ В'ячеслав Негода, який взяв участь у дебатах, переконаний, що сепаратистські настрої на сході України «у найціннішій формі підігрівають ті, хто не зміг змиритися з втратою влади» після Майдану. Він вважає, що явище сепаратизму знайоме в усьому світі, де зараз налічується понад 50 точок сепаратистської напруги. І анексія

Криму відкрила шлях до непередбачуваних сценаріїв. Україні потрібен лише мир, і Київ дотримується всіх домовленостей, ухвалених для стабілізації ситуації на Донбасі. «Ми очікуємо, що Росія дослухається до рішення Комітету міністрів Ради Європи і відкличе свої війська та найманців зі сходу України», — сказав В'ячеслав Негода.

Секретар Київради Олексій Резніков запевнив присутніх, що український сепаратизм — «це міф, який створений і повторюється російською пропагандою. Це російська матрешка з «калашніковим» у руках, яка приземлилася в Криму і почала поширювати свій вплив і створювати клонів сепаратизму».

«Справжня назва того, що відбувається, — збройний конфлікт між Україною та терористами, який спонсорує Росія», — сказав він. За роки свого існування незалежна Україна «була прикладом толерантності та стабільності». То яким чином

мирна країна, без історії сепаратизму, могла стати ареною жорстокої війни? Олексій Резніков сам дає відповідь на своє риторичне запитання: «У нас поганий сусід». Він переконаний, що Росії був потрібен сепаратизм для того, щоб Москва могла виправдати середньовічне захоплення українських земель.

Дебати, які розпочалися після виступів головних промовців, були палкими. Після закликів до діалогу, пошуків шляхів мирного врегулювання конфлікту і взаєморозуміння особливо знаковими були виступи членів російської делегації.

Так, лексика і тональність губернатора Володимирської області й очільниці російської делегації Світлани Орлової відповідала духу і змісту репортажів ОРТ про події в Україні. «Це не Росія почала цей конфлікт, а ваші олігархи, які під диктовку американського Держдепу виховували націоналістів, влаштували Майдан, їм не потрібен український народ», — у

«праведному гніві» кричала в мікрофон російська депутатка. Вона також згадала про «масовані атаки української армії, яка знищує будинки і людей», про те, що «Росія не вводила ніякі війська і не збивала «Боїнг», і про те, «що мине час, і народи України та Росії ніщо не розірве». Її підтримав мер Ростова Михайло Чернишов, який зворушливо розповідав про біженців з України, а губернатор Хантс-Мансійського автономного округу Наталія Комарова, мабуть, не усвідомлюючи іронії власних слів, звернулася до Олексія Резнікова, порадивши йому купити собі «російську матрешку», бо «це найвідоміший у світі і дорогий для всіх росіян сувенір». Українські депутати гідно тримали удар і розвічували міфи російської пропаганди. Так, міський голова Славутича Володимир Удовиченко заявив, що «Росія не тільки зобов'язана допомагати біженцям з України, а й відбудувати зруйнований Донбас», бо вина за всі ці злочини лежить на ній.

Ухвалення законів стимулюватиме реформи

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ВІДВЕРТО. Президент Петро Порошенко провів чергову телефонну розмову з Президентом США Бараком Обамою. Глава Української держави подякував США та особисто Бараку Обамі за підтримку нашої країни та реалізації Мирного плану. Співрозмовники висловили тверде переконання, що Мінські домовленості, зокрема Протокол від 5 вересня та Меморандум від 19 вересня, мають неухильно дотримуватися і виконуватися всіма сторонами. У цьому контексті Президенти України та США приділили окрему увагу питанню контролю за українсько-російським кордоном та наголосили, що вибори в окремих районах Донецької та Луганської областей мають бути легітимними.

Президент Обама відзначив важливість ухвалення Верховною Радою пакета антикорупційних законів і Закону «Про прокуратуру», особливо наголосивши на важливості реалізації подальших реформ.

Президент Петро Порошенко подякував США за трансатлантичну солідарність у зусиллях для досягнення миру. Співрозмовники також обговорили питання енергетики і відзначили важливість вирішення газового питання, повідомляє прес-служба глави держави. Барак Обама також розповів про свою відеоконференцію з лідерами Великої Британії, Німеччини, Франції та Італії, де, серед іншого, вкотре йшлося про шляхи досягнення миру на Донбасі.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про делегацію України для участі в роботі 195-ї сесії Виконавчої ради ЮНЕСКО

1. Утворити делегацію України для участі в роботі 195-ї сесії Виконавчої ради ЮНЕСКО (м.Париж, Французька Республіка) у такому складі: КИСЛИЦЯ Сергій Олегович — заступник Міністра закордонних справ України, глава делегації
ВОЙТОВИЧ Віктор Васильович — заступник Постійного Представника України при ЮНЕСКО, заступник глави делегації
ГРИЦЕНКО Володимир Ілліч — директор Міжнародного науково-навчального центру інформаційних технологій і систем при НАН України та МОН України (за згодою)
ДЖЕМІЛЄВ Мустафа Абдулджеміль — народний депутат України, Уповноважений Президента України у справах кримськотатарського народу (за згодою)
КОВАЛЬОВА Олександра Юріївна — радник Постійного Представництва України при ЮНЕСКО
ЧЕРІНЬКО Павло Миколайович — заступник голови Національного комітету України з програми ЮНЕСКО «Людина і біосфера», віце-президент Міжнародної координаційної ради з програми ЮНЕСКО «Людина і біосфера» (за згодою)
ЧУБАРОВ Рефат Абдурахманович — Глава Меджлісу кримськотатарського народу (за згодою).
Дозволити главі делегації вносити зміни до персонального складу делегації.

2. Міністерству закордонних справ України затвердити вказівки делегації України для участі в роботі 195-ї сесії Виконавчої ради ЮНЕСКО.

3. Кабінету Міністрів України забезпечити фінансування участі в роботі 195-ї сесії Виконавчої ради ЮНЕСКО В.Гриценка, М.Джемілева, П.Черінька, Р.Чубарова.

Президент України П. ПОРОШЕНКО

м. Київ
14 жовтня 2014 року
№ 809/2014

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про розроблення Національної стратегії у сфері прав людини

З метою вдосконалення правових та організаційних засад у сфері прав людини, створення дієвого механізму всебічного забезпечення в Україні прав і свобод людини і громадянина **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Кабінету Міністрів України забезпечити до 1 січня 2015 року розроблення із залученням представників органів державної влади та органів місцевого самоврядування, інститутів громадянського суспільства, провідних вітчизняних учених і міжнародних експертів та з урахуванням міжнародного досвіду проєкту Національної стратегії у сфері прав людини і подати його на розгляд в установленому порядку.

2. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України П. ПОРОШЕНКО

м. Київ
15 жовтня 2014 року
№ 811/2014

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 1 жовтня 2014 р. № 894-р
Київ

Про делегацію Уряду України для участі у Повноважній конференції Міжнародного союзу електрозв'язку

1. Утворити делегацію Уряду України для участі у Повноважній конференції Міжнародного союзу електрозв'язку (20 жовтня — 7 листопада 2014 р., м. Пусан, Республіка Корея) у складі згідно з додатком.

Дозволити главі делегації Уряду України вносити в разі потреби за погодженням з керівниками центральних органів виконавчої влади зміни до складу делегації та залучати до участі в її роботі експертів.

2. Затвердити директиви делегації Уряду України для участі у Повноважній конференції Міжнародного союзу електрозв'язку.

3. Уповноважити Голову Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації Зверева Володимира Павловича підписати заключні акти Повноважної конференції Міжнародного союзу електрозв'язку.

Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

Додаток
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 1 жовтня 2014 р. № 894-р

СКЛАД
делегатії Уряду України для участі у Повноважній конференції Міжнародного союзу електрозв'язку

ЗВЕРЕВ Володимир Павлович — Голова Держспецзв'язку, глава делегації
МАРМАЗОВ Василь Євгенович — Надзвичайний і Повноважний Посол України в Республіці Корея, заступник глави делегації
СМОЛЯР Володимир Григорович — директор департаменту Адміністрації Держспецзв'язку, заступник глави делегації
ЖИВОТОВСЬКИЙ Олександр Миколайович — Голова НКРЗІ
КРЕКОТА Оксана Мирославівна — начальник управління Адміністрації Держспецзв'язку
ОЛІФЕРЕНКО Оксана Юріївна — начальник відділу Адміністрації Держспецзв'язку
ХАІРОВ Євген Вікторович — директор з питань радіочастотних присвоєнь державного підприємства «Український державний центр радіочастот»
ЩЕРБІНА Микола Миколайович — директор Департаменту розвитку реального сектору економіки Секретаріату Кабінету Міністрів України

СПІВЧУТТЯ

Висловлюємо щире співчуття родині, друзям та колегам у зв'язку зі смертю ректора Київського університету ринкових відносин, відомого вченого, доктора економічних наук, професора, заслуженого діяча науки і техніки України, академіка АН України

Володимира Павловича ЧЕРЕВАНЯ.

Важко дібрати слова та усвідомити глибину цієї втрати. Смуток і жаль ми розділяємо з Вами і бажаємо мужності та сил, щоб пережити горе.

Колеги та друзі з УСПП

Вокзал-кублo

ПОБОРИ. Комісія Укрзалізниці підтвердила численні факти корупції на Центральному вокзалі у м. Києві

Олександр КРЮЧКОВ,
«Урядовий кур'єр»

Часто їжджу у відрядження. І, купуючи квитки на поїзд до Дніпропетровська чи Харкова, ніколи не перевіряв їх вартість. Скільки казала касирка на Центральному вокзалі, стільки й просовував їй у віконце. Так було раніше. Але після брифінгу, який провів у вівторок начальник відділу протидії корупції на залізничному транспорті Олександр Красічков, перевіртиму вартість проїзних документів біля каси.

Виявляється, на Центральному вокзалі працює дуже багато нечистих на руку касирів. Принаймні Олександр Красічков заявив журналістам, що з 32 перевірених комісією квиткових касирів у 23 встановили грубі порушення трудової та фінансової дисципліни. Зокрема продавці проїзних документів умисно завищували їх вартість.

— Загальна вартість двох квитків до Харкова та одного у зворотному напрямку становила 590 гривень, — навів приклад головний борець із корупціонерами на залізничному транспорті. — Касир назвав суму 790 гривень, обрахувавши клієнта одразу на 200 гривень.

Хвацько, чи не так? За добу через Центральний вокзал проходять тисячі пасажирів. Скільки грошей з них нагріб собі у кишеню спритний касир? Цю задачку, сподіваємось, розв'яже слідство. Але вже не залізничне, а правоохоронне. Як з'ясує й те, чому начальника Центрального вокзалу Ірину Харіну, за словами Олександра Красічкова, впродовж 2014 року тричі затримували правоохоронні органи за отримання хабара, але вона продовжувала працювати на керівній посаді. Південно-Західна залізниця, якій на-

Фото Світлани СКРЯБНО

Купивши квиток у касі, переконайтеся, що з вас не взяли зайвого. На Центральному вокзалі так і відбувалося!

лежить вокзал-кублo, жодних заходів не вжила до нечистої на руку начальниці. Лише коли Ірину Харіну затримали 4 вересня 2014 року з незаконно отриманими 60 тисячами гривень, ПЗЗ видала заднім числом наказ про звільнення керівника вокзалу «за згодою сторін».

— Керівництво Укрзалізниці, — висловив надію Олександр Красічков, — сподівається, що Південно-Західна залізниця за найкоротші терміни усуне всі недоліки в роботі вокзалу та докладе максимум зусиль для викоринення поборів та корупції на залізниці.

Нічого собі недоліки! За словами того-таки головного борця із корупцією на залізничному транспорті, відеореєстри вокзалу зафік-

сували системні випадки несанкціонованого вилучення в нічний час жетонів в автоматичних камерах зберігання речей. Ці жетони у подальшому продавали без проведення грошових коштів через бухгалтерів. Так неврахована виручка надходила керівництву вокзалу. А це від 40 тисяч гривень на місяць. Цими грошима, очевидно, касирки

P.S. Коли верстався номер, у пресі з'явилося повідомлення про обшуки, які проводили 16 жовтня працівники СБУ в головному офісі Укрзалізниці на вулиці Тверській, 5 та адмінбудівлі державного підприємства матеріально-технічного забезпечення залізничного транспорту на Повітрофлотському проспекті, 15 у Києві (за останньою адресою розміщені також каси Укрзалізниці). Чим це викликано, поки що невідомо. Хоча працівники Укрзалізниці пов'язують дії спецслужби з усуненням від обов'язків генерального директора підприємства Бориса Остапюка.

Добрий врожай з аграрними викликами

Олександр ЗАБУЖЕНКО
для «Урядового кур'єра»

АПК. Міністр аграрної політики та продовольства Ігор Швайка провів у середу чергову зустріч з журналістами. Він поінформував їх про актуальні питання, на яких зосередило увагу його відомство упродовж останніх півтора-двох тижнів. Головний аграрій проаналізував ситуацію на ринку зернових, проблеми, які виникли у селян у зв'язку з воєнними діями на сході України, розповів про зареєстрований та підтверджений випадок африканської чуми у Крутах на Чернігівщині та заходи, яких вживатиме міністерство щодо забезпечення продовольчої безпеки країни.

За словами Ігоря Швайки, зерновий ринок радує сьогодні українців: приміром, науковці Інституту аграрної еко-

номіки Аграрної академії наук України спрогнозували, що нинішній врожай цих культур становитиме 64 мільйони тонн. Працівники міністерства на підставі даних, які опрацювали в обласних адміністраціях, вийшли на дещо меншу цифру — 60,5 мільйона тонн. «Різниця криється у врожайності кукурудзи, передусім у південних регіонах України. Окрім того, враховано втрати через окупований Крим та східні області, де тривають бойові дії, — сказав міністр. — До речі, станом на 13 жовтня зернові уже зібрано на 82% площ, при цьому намолочено 47—48 мільйонів тонн збіжжя. На шести мільйонах гектарів селяни посіяли озимі під урожай наступного року. Це — 81% прогнозованих площ. Озиму ж пшеницю посіяно на 87% площ; 2,1 мільйона тонн зерна закуплено у сільгоспи-

робників у серпні та вересні 2014 року. Ще 0,6 мільйона тонн — законтрактовано. Таким чином баланс зернових у 2014—2015 маркетинговому році буде кращий, ніж у рекордному попередньому».

Ігор Швайка повідомив, що аграрії країни виробили нинішнього року 24 мільйони тонн пшениці, що на 1,7 мільйона тонн більше, ніж минулого. Відтак Україна вже експортувала 5,6 мільйона тонн зерна. Варто зазначити — високої якості. Працівники Держсільгоспінспекції, які контролюють це питання, відчують подекуди перепопи: не скрізь їх допускають на елеватори.

Міністр також повідомив, що 16 жовтня в Харкові розглядатимуть питання надання допомоги аграріям Луганської та Донецької областей, які зазнали втрат через війну. «Бойовики у них відбирають

виорощене і вивозять в Росію. А те, що аграріям сходу вдається вберегти, вони не можуть продати в Україні за межами лінії фронту. Бо є проблеми з перевезенням зернових залізничним транспортом, зокрема в Луганській області. Ми пропонуємо побудувати новий автомобільний перехід та елеваторні потужності у Сватовому — пункті, найбільш наближеному до Південної залізниці», — повідомив він.

За словами головного аграрія країни, середній обсяг втрат сільгоспвиробників на сході через ускладнену логістику становить 250—300 гривень на тонні. Окрім того, для них з тієї ж причини дорожчають пально-мастильні матеріали. А продавати зернові хліборобам сходу доводиться дешевше, ніж їхнім колегам з інших областей України.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

Французи стали пліч-о-пліч з українцями

(Закінчення.)

Початок на стор. 1)

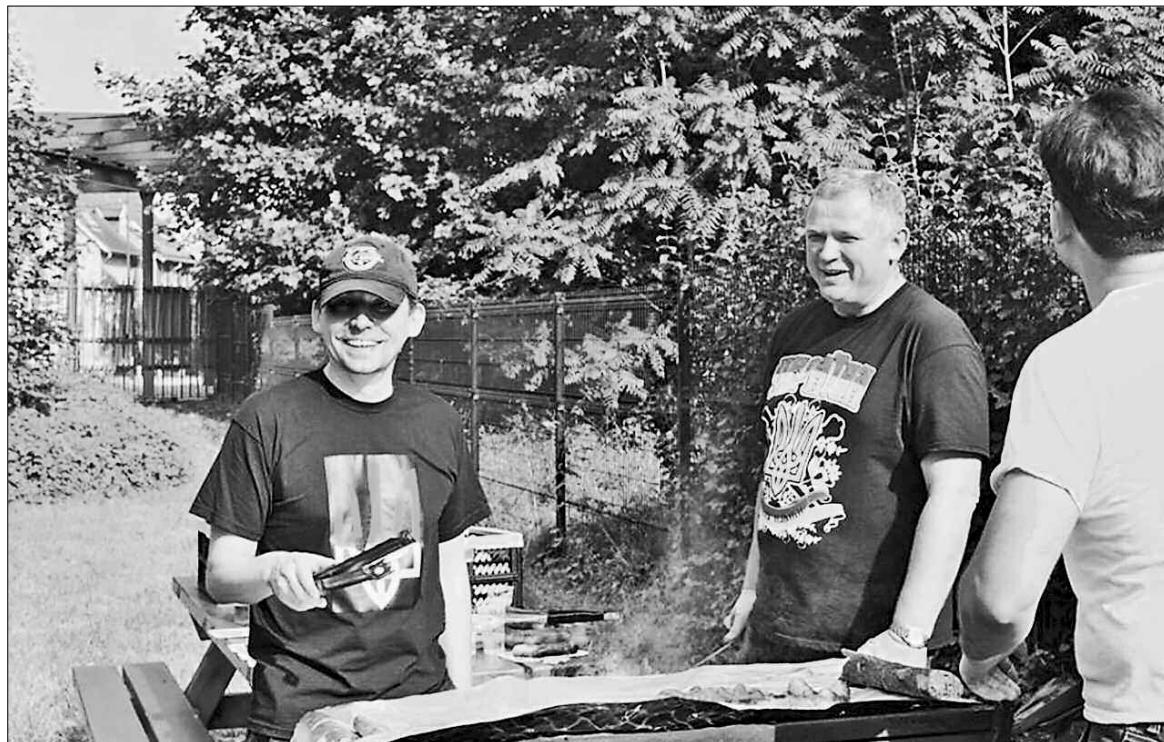
Пощастило і з місцем для ярмарку. Директор нового інформаційно-культурного центру Lieu de l'Europe, який відкрився прямо навпроти Європейського суду з прав людини, погодилася безкоштовно надати для проведення ярмарку парк і терасу центру. Завдяки зусиллям представниці організації «Економічне коло Франція — Україна» Івонни Піняк ярмарок забезпечили вином та сосисками для гриля.

«Друзі з Грузії, коли дізналися, що ми збиралися проводити благодійний ярмарок, сказали, що прийдуть і смажитимуть для всіх шашлики, бо хочуть таким чином висловити свою підтримку Україні», — радує звісткою всіх одна з активних учасниць Страсбурзького євромайдану Катерина Пушкар. Чимало господаринь зголосилися приготувати смачну домашню випічку. Викладач вокалу суботньої української школи і мама трьох дітей Світлана залюбки погоджується зварити 60 літрів борщу.

Знайшлися і майстрині для проведення майстер-класів з виготовлення серечок із жовтих, блакитних, чорних і червоних намистин, керамічних кулонів з українськими символами, жовто-блакитних плетених браслетів, паперових квітів і бутоньерок із живих квітів.

Представниця громадської ініціативи українців Страсбурга PromoUkraine Ольга Костенко запросила професійних виконавців Петра та Інну Зарипових, батька та доньку, виступити на нашому заході. Дитячий хор суботньої української школи мав доповнити концертну програму, а «Океан Ельзи» (звісно, у записах) — заповнити паузи у виступах.

Питання художнього оформлення нашого ярмарку також вирішується швидко. По-перше, кидаємо клич серед своїх принести скатертини і вишиті рушники. А по-друге, йдемо на базар на бульварі де ля Марн, знаходимо фермера, який торгує квітами, зокрема великими букетами соняшників по 4 євро. «Моє, чи продасте ви нам десять букетів по три євро, але в субо-

Посол України в Раді Європи Микола Точицький (ліворуч) смажить сосиски для гостей ярмарку

ту», — питаємося. Фермер погоджується, занотовує щось у потертому записничку і запевняє, що в суботу найсвіжіші соняшники нас чекатимуть.

Язык до Києва доведе

Щоправда, після поїздки в місцевий гіпермаркет розуміємо, що від нашого первинного капіталу залишається небагато. І тут стала у пригоді винахідливість радника Постійного Представництва України при Раді Європи Дем'яна Подольського. Він методично обдзвонив мерії маленьких довколишніх містечок із одним запитанням: чи не дадуть вони безкоштовно для проведення благодійного ярмарку «Пліч-о-пліч з Україною» десять столів з лавами. За сімома телефонами йому відмовили. Проте зателефонувавши у мерію містечка Гамбсхайм, Дем'ян натрапив на самого мера, який відповів: «Без проблем! Приїжджайте і беріть!» Великий вугільний гриль також безкоштовно погодилося надати місцеве рибальське товариство.

Єдине, що видається нам серйозною проблемою, — погода. Ми передивляємося з десятків

прогнозів (включно з норвезьким сайтом, за яким звіряють прогнози спортивні тренери, і швейцарським, на який покладаються ельзаські аграрії). Проте навіть найліпший прогноз мав такий вигляд: зранку до 13 години дня суботи — злива. Тому ми вирішуємо замовити три тенти, щоб хоч таким чином підстрахувати успіх нашого заходу.

У суботу зранку я відчула себе героїнею незмінного хіта Алли Пугачової про мільйон червоних троянд, бо ледь дотягла до машини велетенський оберемок золотавих соняшників. Над Страсбургом висіло сіре небо, повітря було насичене теплою вологою, але дощ не крапав.

Хоча відкриття ярмарку було призначене на 12 годину, проте у Lieu de l'Europe — гамірно з самого ранку. На воротах центру висів величезний український прапор. Ми розставили столи, прикрасили їх рушниками та скатертинами, визначили стратегічне місце бару, гриля і каси, змонтували тенти і звукову техніку на імпровізованій сцені. Приїхали грузинські друзі. Швидко і по-діловому розпалили гриль, розставили власноруч

приготовані соуси, почали нанизувати шашлики. На нашій «кухні» з'явилися тарелі з солов'янкою випічкою, пирогами з капустою та м'ясом, таці з чорним хлібом і салом (закуска до української горілки).

Гриль від посла

Уже перші хвилини після відкриття ярмарку засвідчили, що всі наші страхи були марними. Сірі хмари десь розсілися і з'явилось сонце, якого до цього Страсбург не бачив понад тиждень. Люди йшли і шикувалися в чергу за борщем зі сметаною, шашликами та сосисками (сосиски, до речі, смажили два радника української місії на чолі з послом Миколою Точицьким). Особливо популярним серед гостей був «типовий український безалкогольний напій» (так у меню ми назвали узвар) і солодкі смаколики. А вправний бармен, завідувач господарської частини української місії Сергій Мостіпан, ледь встигав розливати пиво і додавати до струнного ряду нові чарки з горілкою.

Крім того, ми навіть не підозрювали, якою чудовою виявиться ідея з майстер-класами. Всім

дітям хотілося стати власником ексклюзивного браслета чи кулона, зробити особливий букет з казкових квітів. Тому батьки радісно лишали малечу за столами майстринь, а самі поспішали до бару.

Я щиро зраділа, коли побачила у натовпі наших гостей чимало знайомих мені облич. Тут і мої сусіди-шотландці Рут та Кеннет, колеги-журналісти: Хав'єр з Іспанії, Саманта — з Італії, Удо — з Німеччини, радник польської місії Роберт у великій компанії друзів, вчителі гуртка карате, де займається мій син, подружжя пара Мартін і Даніель, а ще посли Данії, Ватикану, дипломати з місій Грузії, Естонії, Швеції, співробітники Європейського суду з прав людини, Венеціанської комісії. (До слова, співробітникам місії Росії також було надіслано запрошення, але, мабуть, не варто й згадувати, що ніхто з російських дипломатів на нашому заході не з'явився). Особливо зворушувала думка про те, що всі гості не просто прийшли гарно провести час, а й для того, щоб висловити свою підтримку і солідарність з Україною.

Богоугодна справа

Ось черпак зашкріб по дну останньої каструлі з борщем і було продано останній келишок узвару. Але кількість гостей не зменшувалася, бо люди приходили і залишалися, приваблені сонячною погодою, прекрасною музикою і дружньою атмосферою.

— Отче, ви молилися за те, щоб у суботу не йшов дощ? — питаю священика місцевого греко-католицького приходу отця Івана.

— Ні, за це не молився, бо знав: якщо справа богоугодна, то сонце нам світитиме, — відповів отець Іван.

День минув дуже швидко. Ми стомлені, але надзвичайно щасливі, адже наш касир оголосив, що вдалося зібрати чотири тисячі євро!

«Вам потрібно частіше проводити такі заходи, вони привертають увагу і матимуть подальший успіх», — каже мені радниця посольства Хорватії. «Ось скоро переможемо і обов'язково зберемося ще раз!» — обіцяю їй на прощання.

Мирні пейзажі для припинення війни

ХТО ЧИМ МОЖЕ. Відомі художники надали свої роботи для виставки-аукціону на користь бійців, поранених у ході АТО

Олег ЛИСТОПАД,
«Урядовий кур'єр»

Група волонтерів за останні два місяці збила в нашому мікрорайоні понад дві тонни макулатури. Виручені від її здачі кошти пішли на ліки пораненим, які лежать у київському шпиталі.

А активістки з форуму майстринь-вишивальниць на певний час відклали голки та п'яльці й узялися за спиці — виготовили мало не сотню зимових шапок для тих, хто готується пережити зиму на передовій у зоні АТО.

Гроші люди теж продовжують жертвувати, але кишені благодійників — не бездонні. Майдан та війна добряче їх почили. Але без допомоги волонтерів наша армія все ще не

Картини українських художників — наче вікна у чарівний світ

може обійтися — як з об'єктивних (важкий стан нашої економіки), так і суб'єктивних (саботаж агентів Кремля, які ще сидять в усіх наших державних структурах і люто чекають люстрації). Тому й вишукуються найрізноманітніші способи підтримати армію.

Так, уже вкотре художники провели благодійну виставку-продаж творів відомих українських митців. Залу надав Український фонд культури, а організували захід громадська організація «Сила і честь», Міжнародна академія козацтва, Благодійна АРТ-асоціація «Золота палітра», творче об'єднання «Київський живопис», Творче об'єднання «АРТ-тах» та волонтерська організація при Центральному шпиталі Мініборони.

Зокрема, серед понад 30 лотів були представлені твори лауреата Національної премії ім. Тараса Шевченка Івана Марчука та народної художниці України Ніни Божко. Фантастичні квіти, портрети та милі мирні пейзажі послужать справі завершення війни та допоможуть повернути здоров'я пораненим у війні проти російського агресора та агресивного слабоумія здичавілих сепаратистів. Виставка днями завершилася, але меценати зможуть зв'язатися з організаторами та зробити свій внесок у розвиток мистецтва та одночасно — до фонду допомоги пораненим. «З особливим задоволенням зустрінемо високопосадовців усіх рангів та гілок влади», — запевнила директор Благодійної АРТ-асоціації «Золота палітра» Світлана Колесник.

ТРАНСПОРТ

Вікторія КОВАЛЬОВА,
«Урядовий кур'єр»

Нинішній ваговий контроль наших доріг, покликаний захищати їх від пошкоджень, завданих перевантаженими автівками, створює корупційну ніщу для змови між працівниками різних служб, інспекцій, держорганів. Вони не перешкоджають пересуванню дорогами машин-порушників, тому хочемо взяти на озброєння досвід польських колег, які використовують в аналогічній службі мобільні пересувні вантажні комплекси. Це воєнізована служба, яка перевіряє не лише перевантаження, а й безпеку вантажу. Про це у комунікативному центрі уряду повідомив в. о. міністра інфраструктури України Олександр Малін. За його словами, в Україні скористаються досвідом Ізраїлю, який живе у стані постійної терористичної загрози, а також досвідом американської берегової охорони.

Цю новацію запровадить новостворений орган — Державна служба України з безпеки на транспорті. Вона з'явиться згідно з постановою Кабінету Міністрів від 10 вересня цього року №442 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади». Згідно з цим документом, зокрема буде створено Державну службу України з безпеки на транспорті, реорганізовану шляхом злиття Державної інспекції з безпеки на морському та річковому транспорті та Державної інспекції з безпеки на наземному транспорті. Новоствореній службі буде підпорядкована і Державна спеціальна служба транспорту. Вона виконує спеціальні завдання — інженерно-саперні, військово-інженерно-будівельні й завдання, пов'язані з охороною інфраструктури транспорту. Саме остання деталь визначатиме нову політику, що стосуватиметься безпеки на транспорті.

Вантаж старих схем

Нині, за неофіційними даними, за пересування перевантажених лісовозів, наприклад на Львівщині, на вагових комплексах водії платять по 600—800 гривень. З огляду на те, що цього

Яких змін чекають перевезення

РЕОРГАНІЗАЦІЯ. Новостворена Держслужба України з безпеки на транспорті координуватиме його морський, річковий та сухопутний види

року Укравтодор профінансували на 24% критичного мінімуму за останні 10 років, то за наявності таких порушень складно від нього вимагати належного стану доріг. На думку Олександра Маліна, оскільки нинішні державні норми з будівництва автомобільних доріг загального користування розраховані на те, що повна маса автомобіля, який рухається ними, не може перевищувати 38—40 тонн (за нормами ЄС), то потрібно дотримуватися норм перевезень вантажу. А якщо хочемо возити по 70 тонн, слід змінювати державно-будівельні норми і будувати кожну дорогу як злітно-посадкову смугу в аеропортах з необмеженим навантаженням. Але тоді значно зросте собівартість будівництва доріг.

Як пояснив в. о. міністра інфраструктури, раніше безпека на транспорті складалася з наглядово-контрольних перевірок елементів, які насправді мали часто корупційний зміст. Вони були формальними стосовно взятих Україною міжнарод-

КОМПЕТЕНТНО

Олександр КАВА,

член експертної ради при Мінінфраструктурі:

— Створення нової інспекції дасть змогу координувати безпеку в усіх видах транспорту і забезпечити найкомфортніші умови для громадян, українського бізнесу і держави. Оскільки раніше функції були розподілені між двома органами влади, це не забезпечувало взаємодії й ефективної координації між безпекою на морському і річковому та сухопутних видах транспорту. На інспекцію має бути покладена функція з вагового контролю, оскільки європейський досвід свідчить, що вагові обмеження стосуються 11,5 тонни, а будь-які порушення караються високими штрафами, порівнянними з місячним або двомісячним доходами перевізника від діяльності. Інакше ми ніколи не побудуємо нормальної мережі доріг.

них зобов'язань у сфері безпеки на транспорті й тому мали сумнівну практичну користь. Пріоритетним завданням у сфері безпеки на транспорті у зв'язку з тим, що змінилася ситуація в країні та навколо неї через

появу диверсійно-терористичної загрози втручання в роботу підприємств і комунікацій сфери транспорту, найважливішим завданням тепер є захист та інженерно-воєнне прикриття значимих об'єктів транспортної

інфраструктури, а також захист громадян від терористичної загрози у місцях масового скупчення на транспортних вузлах.

Ревізія повноважень

Звичайно, інспекційні й контрольні функції, які Україна відповідно до чинного законодавства має виконувати за міжнародними зобов'язаннями, вводять у завдання нової служби. «Ми докладаємо зусиль, щоб ці зобов'язання скоротити. Наприклад, частково вивели і продовжуємо виводити велику частину маломірного флоту з-під контролю та нагляду державних органів. Це саме стосується і баз стоянок такого флоту. Якщо на місцевого значення річці є дві палиці, до яких прив'язані два човни (так звана база стоянки маломірного флоту), то контролювати і наглядати за безпекою мають органи місцевого самоврядування і місцевий підрозділ служби з надзвичайних ситуацій», — зазначив Олександр Малін.

«Спрощення всієї системи нагляду та контролю за маломірними судами актуальне. Давно назріла передача органам місцевого самоврядування функції регулювання цих питань (все, що стосується баз стоянки маломірних суден)», — погоджується з пропозицією Міністерства інфраструктури представник громадської ради при Укрморрічінспекції Олександр Шипцов.

Контрольно-наглядові функції реорганізованих органів переглянуть. Зокрема, у зв'язку з корпоратизацією Укрзалізниці, в результаті якої вона перестане бути адміністрацією залізничного комплексу, а стане публічним акціонерним товариством, вона втратить право мати воєнізовану охорону. Тому ці функції на стратегічних залізничних вузлах і гарантування безпеки перевезень теж перейдуть до Держслужби України з безпеки на транспорті. Належної уваги потребує і група стратегічних об'єктів інфраструктури. До них зокрема належать залізничні й автомобільні мости державного значення, шлюзи Дніпровського каскаду. Мінінфраструктури не чекає реорганізації, а вже сьогодні проводить необхідну роботу.

Народженого літати хмари кличуть

АВІАРИНОК. Окупність інвестицій у розвиток лоу-коствів — до 10 років, але закордонних інвесторів це не лякає

Олег ГРОМОВ,
«Урядовий кур'єр»

Тема, присвячена існуванню та проблемам лоу-коствів (компаній, що займаються недорогими перельотами), виявилася настільки цікавою та багатогранною, що «УК» після невеликої перерви вирішив знову повернутися до неї. Нагадаємо, що про такі компанії ми розповідали нашому читачеві в №187 від 10 жовтня цього року.

Так, зараз експерти та пересічні громадяни очікують ухвалення Повітряного кодексу. Він дасть поштовх неабиякій конкуренції на ринку авіаперевезень та сприятиме появі дешевих квитків на перельоти між європейськими містами.

Однак ці очікування можуть і не стати реальністю. Так, у середині літа Державна авіаційна служба України оприлюднила дуже «цікавий» проект нака-

зу, де йдеться про те, що авіакомпанії для виходу на регулярні рейси повинні не менше року виконувати міжнародні чартери (мінімум за трьома напрямками). Для доступу до міжнародних чартерів треба мати не менш ніж один рік роботи на внутрішніх регулярних рейсах (також за трьома маршрутами).

Отже, щоб стати повноправною лоу-коств-компанією в Україні, треба пройти чимало етапів. Як уточнив «УК» експерт у транспортній сфері Олександр Юраков, можливо цей документ і залишиться проектом, проте зараз, коли в Україні триває війна й постійно зменшуються обсяги перевезень пасажирів авіатранспортом (за 2012—2014 роки — на 20%), держава повинна надавати усілякі можливості для розвитку конкуренції та здешевлення таких доріжок для українців авіаквитків.

«Проект Повітряного кодексу давно лежить у Верховній Раді «під суком». І жоден склад парламенту так і не наважився його поставити на голосування. Чому так відбувається? Дуже просто — у ВР є потужне лобі звичайних авіакомпаній, яким не вигідна поява дешевих лоу-коствів у нашій країні», — зазначає він.

Ймовірність, що не голосуватимуть за цей важливий документ, який значно здешевить українцям подорожі світом, і в оновлений ВР є високою.

Загалом підґрунтя для масового входження на український ринок лоу-коствів, як зауважують експерти, є. Так, нам з радянських часів дісталася чудова спадщина — аеропорти у кожному обласному та великому місті країни. Люди середнього та старшого віку пам'ятають, що, приміром, із Києва до Чернігова літали невеликі літаки — «кукурудзяники» та «Як-40», які при-

мали на борт 20—40 чоловік. І ці рейси були рентабельними. Попри те, що політ для пасажирів був порівняно недорогим, авіакомпанія заробляла саме на великому обсязі перевезень.

Щось подібне можна сказати і про лоу-костви. Проте, щоб розпочати цей шлях в Україні, треба зробити чимало: замінити обладнання аеропортів на сучасніше, виконати всі європейські вимоги для злітно-посадкових смуг, розробити програму підтримки регіональних аеропортів, створити умови для панування приватно-державного партнерства. Експерти зазначають, що такі проекти окупляться не одразу: лише через 7—9 років. Однак, як свідчить міжнародна практика, лоу-костви охоче йдуть на це.

Водночас політико-економічна ситуація в країні, зокрема закриття аеропортів на сході країни і в Криму, заважає роз-

витку на українському ринку нових лоу-коств-авіакомпаній. А можливість для цього, за словами комерційного директора аеропорту «Львів» В'ячеслава Чеглатонєва, були ще наприкінці 2013 року. «Зокрема, «Візз Ейр Україна» планував із квітня 2014-го базувати третій літак у Львові і збільшувати кількість рейсів з 8 на тиждень до 21», — каже він.

Однак є й чинники, які не залежать від нашої «української складової». Приміром, за словами експерта, польоти до Харкова «Візз Ейр Україна» припинила повністю у зв'язку з тим, що міжнародна страховка зробила економічно недоцільним виконання рейсів до цього регіону.

Отже, питання розвитку лоу-коствів в Україні можна вирішити лише комплексно — якщо є воля чиновників нашої держави і закордонних компаній.

ДЕРЖАВНИЙ ІНТЕРЕС

Чи стане рентна плата панацеєю у газовидобуванні?

ПЕРСПЕКТИВА. Створення привабливого інвестиційного клімату позбавить Україну залежності від імпорту вуглеводнівНаталка ПРУДКА
для «Урядового кур'єра»

Україна може збільшити видобування газу на 50% — до 30 мільярдів кубометрів на рік, адже в її надрах значні, проте важкі для видобування запаси газу. Тому майбутнє цієї галузі залежить від можливостей застосування новітніх технологій, а також створення сприятливого інвестиційного клімату для міжнародних та вітчизняних незалежних виробників. Про це заявив директор міжнародної консалтингової компанії в енергетичній сфері IHS Energy Метью Сейгерс на круглому столі «Можливості, перспективи та загрози розвитку українського нафтогазовидобувного сектору», що відбувся в Києві.

Непопулярні кроки

Дослідження для оцінки можливостей нашої газовидобувної галузі міжнародні експерти компанії IHS Energy, яка спеціалізується на аналізі критичних ситуацій, здійснили на замовлення української інвестиційної компанії Concorde Capital. Стривоженість інвесторів у нафтогазовидобувну галузь зумовлена підвищенням рентної плати, тобто податку на видобуток вуглеводнів. З огляду на надзвичайно складну економічну ситуацію, зумовлену воєнною агресією Росії, парламент та уряд змушені були вдатися до тимчасових надзвичайних фінансових заходів, щоб наповнити бюджет. Тому з 2 серпня 2014 року ставки на користування надрами для газовидобувних компаній значно зросли — з 15—28% вартості добутого газу до 28—55% — залежно від глибини покладів. Фондові біржі відразу ж відреагували на такі зміни: вплив нових ставок відчували газовидобувні компанії — на західних біржах акції різко впали в ціні. Рекорд встановила JKN Oil&Gas, яка володіє

Виснажені родовища потребують інвестицій

однією з найпотужніших видобувних компаній — Полтавською газонафтовою. На початку серпня її акції на альтернативному майданчику Лондонської фондової біржі втратили в ціні майже 18%.

Зростання рентних платежів уряд обіцяв зробити тимчасовим — за завище-

ження цих тимчасових заходів на тривалий період. Задля пошуку балансу інтересів держави та інвесторів і було організовано «круглий стіл», де експерти компанії IHS Energy повідомили, що за умов високих податкових ставок та великих геологічних

ється на показниках продуктивності.

Це далеко не повний перелік рекомендацій. Присутні на зібранні представники Адміністрації Президента та парламенту Олександр Данилюк та депутат Олег Канівець висловили думку, що підвищувати рентні платежі 5 разів за останні 4 роки — справді не популярно, але до цього владу змушує війна. На проведення АТО на сході щомісяця витрачається 1,5 мільярда гривень.

Надра в очікуванні нових технологій

Володіючи величезними запасами вуглеводнів, Україна довго не може почати їх промислове освоєння. Причини — брак великих коштів на геологорозвідку та досвіду роботи з новітніми технологіями. Водночас більшість діючих родовищ газу в Україні на межі виснаження, тому надзвичайно важливо прискорювати пошук нових, геологорозвідку необхідно здійснювати на великих глибинах. А це коштує дуже дорого.

Світова практика доводить, що потрібно мати хоч би триразовий запас приросту запасу над обсягами видобутку або при-

ДОВІДКА «УК»

Обсяги видобутого газу в січні — серпні 2014 року в Україні становили приблизно 13,2 мільярда кубометрів і збільшились на 318,5 мільйона кубометрів (або на 2,5%) порівняно з відповідним періодом торік. Підприємства НАК «Нафтогаз України» видобули 11,3 мільярда кубометрів газу, що менше за показник за цей період 2013 року на 150,5 мільйона кубометрів (або на 1,3%).

наймні дворазовий. Тобто якщо Укргазвидобування видає щороку приблизно 15 мільярдів кубометрів газу, то щорічний приріст запасів мав би становити не менш як 30 мільярдів, що не під силу нашої країни. Саме тому із проголошенням незалежності Україна шукає порозуміння у спільному бізнесі з такими світовими гігантами, як Shell, Chevron, ExxonMobil, British Petroleum, Total та іншими. Крім відточених десятиліттями технологій, лідери світового бізнесу здатні збагатити нашу державу ще й досвідом управління такими проектами. Натомість інвестори очікують стабільних та зрозумілих умов ведення бізнесу.

Світових лідерів приваблює величезний ресурсний потенціал України — за оцінками геологів, він становить майже 5 трильйонів кубічних метрів. Цих запасів вистачить на сотні років, але Україна не може самостійно їх розвідати та видобути, адже наявні технології буріння давно застаріли. Наприклад, свердловину на суші заглиблюють 6 тисяч метрів наші видобувні компанії бурять 2—3 роки, а світові лідери, як-от Shell, — 4 місяці. До речі, Росія давно зрозуміла вигідність співпраці із західними партнерами, тому першу свою угоду про розподіл продукції підписала з Shell на розробку родовищ у шельфі Охотського моря.

Україні необхідно якомога швидше інтенсифікувати вивчення та розробку своїх вуглеводневих родовищ. Транснаціональна компанія Shell стала першою з тих, кого допустили ще 2006-го до вивчення українських надр. Сейсмічні дослідження 8 років тому поча-

лися на кількох ділянках у Дніпровсько-Донецькій впадині після того, як у Гаазі президент Віктор Ющенко та прем'єр-міністр Великобританії Тоні Блер підписали відповідну угоду про спільну діяльність Shell та Укргазвидобування.

А вже у вересні 2013-го Україна та Shell підписали операційну угоду на 50 років про роботу на Юзівському газовому родовищі, розташованому на території Донецької та Харківської областей, розвідку, розробку та видобування сланцевого газу. Промисловий видобуток планували почати 2017-го. У Shell упевнені, що Україна володіє потенціалом для того, щоб подвоїти або навіть потроїти свій видобуток газу — із щорічних 20 мільярдів кубометрів до 40—60 мільярдів. Але війна внесла корективи.

Більш прогнозованою стала угода України з компанією Chevron про розподіл продукції на Олеській ділянці з пошуку та видобутку сланцевого газу у Львівській та Івано-Франківській областях, прогнозовані ресурси якої — майже 3 трильйони кубічних метрів. Обсяг інвестицій може досягти 10 мільярдів доларів, а додаткові надходження до бюджету — кілька сотень мільярдів гривень.

А головне — цей проект зруйнує залежність від російського газу. Тому так важливо знайти компроміс в оподаткуванні між владою та газовидобувними компаніями, адже прогнозованість ринку та сприятливий інвестиційний клімат — необхідні та достатні умови для досягнення максимальних результатів.

Третій, але не зайвий

Відділ економіки та державного управління

ПЕРЕМОВИНИ. НАК «Нафтогаз України» готовий до продовження тристоронніх газових переговорів з Росією і ЄС.

Як відомо, Брюссель хоче провести наступну «газову» зустріч 21 жовтня в Берліні. «Нафтогаз України» підтверджує свою готовність до продовження чергового раунду

тристоронніх газових переговорів у будь-який погоджений сторонами час, ідеться в повідомленні компанії, оприлюдненому УНІАН.

За інформацією «Нафтогазу», українська сторона направила ще 7 жовтня в Європейську комісію коментарі до проекту протоколу тристоронніх газових переговорів. НАК висловлює стурбованість пропозицією російської сторони виключити

російський «Газпром» з числа сторін, які підписуватимуть запропоновану угоду.

«Результатом переговорів має стати підписання правомірної угоди, справедливої для всіх сторін. Така угода передбачає безпосередню участь «Газпрому» в його підписанні та надасть «Нафтогазу» юридичні інструменти, які гарантуватимуть реалізацію угоди всіма учасниками.

Блакитне паливо із сорочинського краю

Відділ економіки та державного управління

ЗАПАСИ. У Полтавській області відкрито нові газові поклади. Це зробило публічне акціонерне товариство «Укргазвидобування» під час випробувань розвідувальної свердловини №27 Комишнського родовища в Полтавській області глиби-

ною 6 тисяч 200 метрів, повідомили «УК» у прес-службі компанії.

Нові поклади дуже глибоко залягають. Але вже до кінця поточного року планується видобути приблизно 15 мільйонів кубометрів природного газу, а річні обсяги видобутку з цієї свердловини перевищать 50 мільйонів кубів.

Укргазвидобування прогнозує, що загалом обсяги видобутку блакитного палива в Комишнському родовищі у 2014-му перевищать 520 мільйонів кубів проти 330 мільйонів торік, оскільки розвідані запаси газу надглибоких покладів цього родовища вже тепер сягають понад 10 мільярдів кубометрів.

ГАРЯЧА ТЕМА

Повертаються, бо не мають іншого виходу?

ПЕРЕСЕЛЕНЦІ. Скільки їх насправді, які в них найболючіші проблеми й чому

Любомира КОВАЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

Ще недавно я була впевнена, що люди, яким довелося тимчасово залишити свої домівки на сході через воєнні дії, повертаються туди із радістю. Остання офіційно оприлюднена цифра тих, хто повернувся, — понад 52 тисячі осіб. На їхніх землях завершилася АТО, і тому родини їдуть назад, на свою малу батьківщину. Але у тому ж Фейсбуці нині часто читаю, що повертаються вони насправді тому, що в областях, куди переїхали, не знаходять місця для життя та роботи. Що їм болить найбільше та чим держава має допомогти? Своїми думками з цього приводу поділились фахівці.

Найголовніше питання — житло

Елла ЛІБАНОВА,
директор Інституту демографії
та соціальних досліджень
ім. М. В. Птухи НАН України:

— Маю останні дані Координаційного штабу, створеного при Державній службі України з надзвичайних ситуацій. Згідно з ними кількість переселенців — близько 320 тисяч осіб. Та це лише ті, хто офіційно звертався до держави по допомогу (відновити втрачені документи, перевести пенсію, допомогти знайти житло чи роботу на новому місці тощо). Фактично ж їх значно більше. Якщо не враховувати тих, хто поїхав до Росії або інших держав, то, за моїми оцінками, по Україні цих людей нині приблизно 700—800 тисяч.

За часів незалежності Україна ще не стикалася з подібною проблемою, а отже, вважаю, держава була не готова до того, що з'явиться так багато людей, яким слід допомагати і зараз, і в перспективі.

Найголовніша їхня проблема нині — це житло. Жити на вулиці, тим паче в холодну пору, ці люди просто не зможуть. Існує й проблема роботи. Але зауважу, що найбільше людей, які переїхали, — це мами з малими дітьми, які не можуть працювати, або літні люди, котрі вже на пенсії. Тому робота потрібна нині не всім. І поступово цю проблему можна розв'язати. Щодо втрачених документів — вважаю, що в цьому питанні держава насправді оперативно й ефективно допомагає кожному, хто звертається. Те ж саме стосується пенсійного забезпечення та соцвиплат.

А ось проблеми з медичним обслуговуванням справді є, і їх чимало. Зі сходу приїжджають мами з новонародженими дітками, яким, зі зрозумілих причин, не зробили належних щеплень. І згодом це може призвести до спалахів різних інфекційних хвороб. Інший бік цієї медалі — хронічно хворі люди, які останнім часом не отримували належного лікування як вдома, так і під час переїзду. Нині МОЗ начебто робить усе від нього залежне, але немає впевненості, що усі ці люди отримують на нових місцях необхідні ліки та медобслуговування.

І ще одна, як на мене, величезна проблема — психологічна адаптація. Малюків, які бачили жахіття війни, можна з повною відповідальністю зарахувати до дітей війни. З ними обов'язково мають працювати психологи, щоб відновити дитячу психіку. Те саме можна сказати й про дорослих.

Є проблеми і з влаштуванням дітей до садочків та шкіл. Адже будувати нові навчальні заклади для тих, хто з часом, найімовірніше, повернеться додому, нерационально. Нині класи та групи здебільшого переповнені. Тому я бачу вихід у спрощенні процедури відкриття приватних дитячих закладів самими переселенцями для своїх же: вони б і роботу отримали, і діти були б доглянуті.

Також є серйозна проблема в галузі освіти. Йдеться про велику академізницю для студентів, які перевелися з вишів сходу до вишів інших областей. Так, у Києві, в університеті імені Тараса Шевченка мені розповіли про критичний випадок, коли ця різниця становила 25 предметів. Це, звісно, крайнощі. Та середня різниця становить 12—13 предметів. Як студенту це здолати, щоб не відрахували? Вважаю, Міносвіти має дослідити і розв'язати цю проблему.

А ще хочу звернутися до ЗМІ: не треба ділити людей на дві групи! Особливо це поширено у соцмережах. Непорядність людини залежить не від того, звідки вона родом, а лише від особистих якостей і виховання. І тому нині, на мою думку, дуже важливо упередити розпадання народу України на «ми» та «вони».

Сьогодення без майбуття?

Геннадій КОБЗАР,
член ініціативної групи
вимушених переселенців:

— Самоорганізувалися ми у вересні, коли зрозуміли, що проблема тимчасової втрати малої батьківщини може затягнутися у часі. Маємо осередки практично у всіх областях, де є переселенці. Активісти, а їх нині понад 60, займаються дітьми. Разом з київськими психологами надаємо їм допомогу з адаптації. Вважаю, робота наша була вдалою, адже більшість наших підопічних нині пішла до школи й добре навчається.

Проте багатьом людям довелося повернутися додому вже нині, навіть туди, де ще тривають бойові дії. Адже допомагають нам зазвичай волонтери та благодійні фонди. Однак вони можуть допомогти лише з проблемами сьогодення: їжею, теплими речами, ліками. А ось перспектив ми не бачимо, і від того впадаємо у розпач.

І елементарна гідність не дає переселенцям жити місяцями на подачки, хоча й знайти роботу більшість теж не може — через брак робочих місць. Отже, люди приїжджають, живуть певний час, не маючи ніяких доходів. При цьому витрачають останні гроші, а коли ті закінчуються, змушені повертатися назад, адже там принаймні є житло.

Люди тікають від війни й іноді їдуть просто в нікуди

Жахи війни знаю не за переказами

Римма ФІЛЬ,
координатор гуманітарного штабу «Допоможемо»
при фонді Ріната Ахметова:

— Я сама родом з Донбасу. Отже, я не лише волонтер, а й людина, яка особисто пережила страхи бомбардувань, ночі у підвалах, нестачу продуктів та ліків. Я бачила дітей, які недоїдали тижнями, молодих матерів, які народжували малюків у підвалах, без медичної допомоги. А тому я не могла просто поїхати у безпечне місце. Я повернулася, знайшла однодумців, і нині ми допомагаємо покидати небезпечні місця найуразливішим: жінкам, дітям, літнім людям, інвалідам. Уже нашими зусиллями вивезено з небезпечних територій понад 30 тисяч людей. Вивозили не лише

окремих людей, а й організації — будинки для літніх людей і дитячі інтернати. Навіть вивезли з Тореза пацієнтів лікарні для психічнохворих людей. Це було справді страшно: за допомогою працівників ДСНС садовили їх в автобуси. Цього я, напевне, ніколи не забуду.

Але я не шукаю винуватих, я кажу про проблему в суспільстві, яку слід розв'язати. Ми вишукуємо резерви надавати їм одноразову допомогу — 1,5 тисячі гривень так званих підйомних, щоб можна було винаймати кімнату хоча б на перший час. Звісно, не у великому місті, де все дуже дорого.

Ще допомагаємо продуктами харчування, адже коли люди по кілька місяців не отримують пенсій і зарплат, то в них немає за що купити навіть хліба та молока. Але ж наші резерви не безкінечні. Тож я переконана, що саме держава має розробити чіткий механізм, як допомагати цим людям. Адже так зване перемир'я не розв'язало проблеми з переселенцями. Ми й досі щодня допомагаємо людям виїжджати — у семи напрямках. І в той же час біля Донецька, Макіївки, Ясинуватої стоять черги з автобусів — люди повертаються додому, бо просто не мають іншого виходу.

Потрібна міжрегіональна програма

Андрій ЄРМОЛАЄВ,
директор Інституту стратегічних
досліджень «Нова Україна»:

— За моїми спостереженнями, ми пережили дві і нині переживаємо третю хвилю переселення людей. Перша — найменш численна й добре організована — була пов'язана з початком подій на сході України. Від'їжджали здебільшого представники малого і середнього бізнесу, великих міст. Вони мали гроші та змогу облаштуватися на новому місці. Вони не рятували життя, а просто перевозили бізнес на інше місце, де було безпечніше. Тож особливої допомоги від держави не чекали й не отримали.

Друга хвиля почалася з початком бойових дій — приблизно від початку літа до середини серпня. Це вже справді була втеча від війни. Люди втікали із зруйнованих будинків, адже бачили, як гинули рідні та сусіди.

Третя хвиля почалася, коли стало зрозуміло, що воєнні дії лише загострюються. Почали виїжджати ті, хто думав, що зможе переїхати вдома. Після

тижнів голодування та переховування у підвалах. Це вже була втеча не від війни, а від її наслідків — голоду, холоду, загострення хвороб тощо. Ця хвиля триває й понині. Та, на моє переконання, на нас чекає попереду ще й четверта хвиля, пов'язана з особливостями життя на окупованих територіях. Ми маємо розуміти, що люди, які й досі залишаються там, зіштовхнуться з новим політичним устроєм, який насаджують там сепаратисти. І від цього люди також тікатимуть, бо далеко не всі захочуть жити за новими правилами. Ця хвиля, ймовірно, буде не масштабною, але доволі складною. Основна допомога цим людям надходить від благодійників і волонтерів. Але державі не уникнути відповідальності, адже це її громадяни. Та для цього треба мати план. І розпочинати потрібно, можливо, не на рівні Президента, а на рівні місцевого самоврядування. Слід створити міжрегіональну програму з

переселення людей. Далі зібрати міжрегіональний конгрес на рівні облрад та голів великих міст і створити регіональні програми за такими напрямками:

— робота з переселенцями, які хочуть залишитися назавжди там, куди вони переїхали (а такі резерви в низці регіонів є);

— покласти на місцеві бюджети питання медичної допомоги цим людям (адже у лікарнях переселенців приймають, але багатьом випишують направлення на процедури, які коштують чималих грошей, яких у них немає);

— направити бюджетні кошти на відновлення у короткій перспективі 4—5 військових містечок, де вже є необхідні комунікації та інфраструктура, щоб заселити туди людей, яким удома будинки відбудують не скоро (нині вони у незадовільному стані, але саме їх можна відбудувати за кілька місяців так, щоб люди змогли там більш-менш комфортно Perezимувати);

— на рівні областей, де нині живе найбільше переселенців, створити тимчасові соцслужби (волонтерам не рідко доводиться обирати між, власне, роботою та допомогою, адже суміщати це дуже важко. Тому частину волонтерів можна було б оформити на господарські угоди хоча б із мінімальною зарплатою).

Від автора. Отже, як видно, на проблему переселенців є кілька поглядів та пропозицій щодо її розв'язання. Але, на жаль, й донині ці проекти залишаються на стадії ідей та паперових розробок. Адже проблема багатогранна і потребує різних підходів. Тому було б добре, щоб усі ці сторони змогли об'єднатися й разом узятися до роботи.

І тоді, я впевнена, усі хороші ідеї можна було б втілити в життя. Одні б запропонували план, другі, можливо, фінансування, треті — наукове бачення, а четверті — роботу на місці з людьми. Сподіваюся, що, врешті-решт, після виборів таки знайдеться сила, яка об'єднає їх усіх для покращення життя наших співгромадян.

ТВОРЧІСТЬ

Він завжди бачив хор як самодостатній колектив

ДАТА. Герой України Лев Венедиктов віддав оперному мистецтву шість десятиліть із свого життя

Василь ТУРКЕВИЧ
для «Урядового кур'єра»

Вражає творче довголіття — шістдесят років. Унікальний творчий доробок, який не піддається обліку, бо втілений не тільки в сотнях оперних вистав, а й у незліченній кількості хорових і ораторіальних творів, у знаних митцях, які вважають себе його учнями, у найвищих мистецьких відзнаках і державних нагородах, і не тільки українських.

Це про Льва Миколайовича Венедиктова, корифея оперного мистецтва, одного з найяскравіших українських диригентів-хормейстерів нашої доби, талант і майстерність якого мали безпосередній вплив на формування сучасного обличчя Національної опери України, званої нині як один з кращих музичних театрів Європи.

На долю видатного музиканта випали дороги Великої Вітчизняної війни, тож тільки 1944 року талановитий фронтвий хормейстер вступив до Київської консерваторії, навчався у видатних хорових диригентів Григорія Верьовки та Елеонори Скрипчинської.

Згодом Льва Венедиктова, який під час навчання в консерваторії та після її

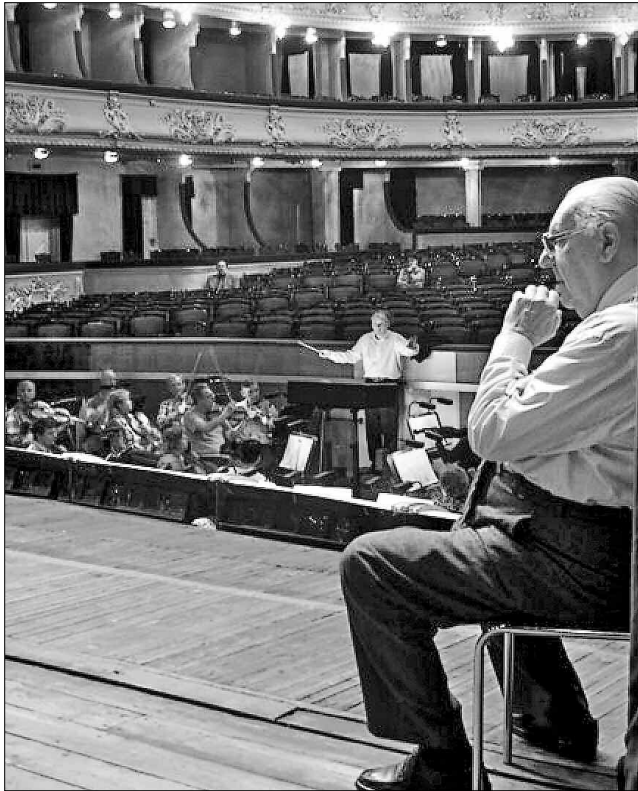

Фото з сайту forum.patriotcenter.ru

Талант Лева Венедиктова мав безпосередній вплив на формування сучасного обличчя Національної опери

закінчення працював хормейстером ансамблю Київського військового округу, запросили до Київського академічного театру опери і балету. Разом з диригентом Веніаміном Тольбою він працював над багатьма операми, і той, полишаючи через хворобу театр, пере-

дав більшість вистав свого репертуару Льву Венедиктову. А наприкінці 1950-х і на початку 1960-х років він взяв участь у блискучому широкомасштабному мистецькому проєкті — постановці всієї оперної спадщини Миколи Лисенка: від «Різдвяної ночі» та

«Енеїди» до дитячої «Зимі та Весни». Йому як хормейстеру випало щастя бути співстановником багатьох вистав Костянтина Сімеонова, зокрема і вершинної в його київській творчій спадщині «Катерини Ізмайлової». Її Дмитро Шостакович назвав найкращою інтерпретацією цієї опери і наполог, щоб у фільмі-опері, знятому «Мосфільмом», хори звучали у виконанні київського колективу.

За роки роботи в театрі Лев Венедиктов як диригент-постановник, а пізніше хормейстер-постановник брав участь у народженні понад 140 вистав, серед яких «Тарас Бульба», «Наталка Полтавка» М. Лисенка, «Запорожець за Дунаєм» С. Гулака-Артемовського, «Захар Беркут» Б. Лятошинського, «Аскольдова могила» О. Верстовського.

Саме Лев Венедиктов вивів хор як самодостатню творчу одиницю театральної вистави, хоч давалося це йому нелегко, бо міцно трималася традиція бачити хор як супровід солістів. Тепер це зовсім не так. Хор несе на собі ще й ідейно-художнє розкриття оперного сюжету, зв'язує як вокально, так і грою різні пласти музичної драматургії. Це постійно від-

значають вітчизняні й закордонні музикознавці та критики.

Навіть у кризовий період театру, у 1990-ті роки, коли Льва Венедиктова вольовим рішенням призначили директором Національної опери України і він мав опікуватися реконструкцією театру, він і на мить не полишав свого виплеканого творчим горінням і титаничною працею хору. Саме на його плечі ліг до того майже не знайний у театрі напрям — організація численних гастролей трупи за кордоном — у Франції, Німеччині, Швейцарії, Японії, які стали відкриттям Київської опери в світі.

Лев Венедиктов завжди бачив хор як самодостатній колектив, який може творити найскладніші проєкти. Не випадково в його репертуарі чимало хорових та ораторіальних творів, зокрема «Реквієм» Дж. Верді, здійснений разом з видатним диригентом XX століття Стефаном Турчаком, «Реквієм» В.-А. Моцарта, IX симфонія Л. Бетховена, «Дзвони» С. Рахманінова, «Олександр Невський» С. Прокоф'єва, «Чотири духовні пісні» Дж. Верді, акапельна програма української духовної музики XVII—XX ст., із грандіозним успіхом показані, зокрема й під час закордонних гастролей.

АЛЬФА Й ОМЕГА. Маєстро сформував за роки роботи в театрі п'ять складів хору, які продовжували та збагачували чудові виконавські та творчі традиції, що ось уже шість десятиліть були альфою й омегою життя видатного українського хормейстера — Героя України, народного артиста України і народного артиста СРСР, лауреата Національної премії України імені Тараса Шевченка, удостоєного багатьох вітчизняних і закордонних нагород та відзнак.

Ще одна творча іпостась Льва Миколайовича Венедиктова — його педагогічна діяльність. 50 років він віддав роботі в Національній музичній академії України ім. П. І. Чайковського, пройшовши шлях від старшого викладача до професора. Очолював кафедру хорового диригування, підготував майже 120 першокласних митців, які працюють у найкращих театрах і колективах України та за кордоном.

Бог любить митців, дарує їм довголіття й натхнення. Лев Венедиктов — особливий митець, обдарований щастям бути завжди собою і завжди потрібним людям.

Музика Луньова поза межами мінливої стихії

НАСАМКІНЕЦЬ. «Київ Музик Фест» завершився духовними піснеспівами

Олександр МОСКАЛЕЦЬ
для «Урядового кур'єра»

На завершальному концерті цьогорічного фестивалю «Київ Музик Фест» прозвучала симфонія для змішаного хору а cappella «Страстна седмиця» київського композитора Святослава Луньова. Подія відбулася у Євангелічній лютеранській церкві Святої Катерини.

Цю програму кияни почули вже після офіційного закриття фестивалю, яке відбулося за день до того. Адже, за традицією, програми «Київ Музик фесту» передбачають так звані прелюдію й епілог, себто два-три додаткові фестивальні дні, протягом яких відбуваються безкоштовні концерти для найширших прихильників фестивалю. Таких концертів завжди буває багато, наприклад вісім.

Але повернімося до концерту. Тоді кожний зі слухачів долучився до семи канонічних духовних піснеспівів

Страсного тижня, які, за православними традиціями, мають передувати Великодню. Їх виконав вокальний ансамбль «Alter Ratio» під орудою його художнього керівника і диригента Ольги Приходько.

А сам композитор перед концертом зізнався: «Наш час і місце людини в ньому не можна визначити інакше як словами «Серед грозних волн і бурної тьми». То куди ж нам пливати? Жодна із хвиль не може претендувати на роль орієнтира. Лише те, що є непорушним, що залишається поза межами мінливої стихії, може бути точкою опори й провідником». Тут він має рацію: його музика справді «залишається поза межами мінливої стихії» і сягає вічності. Адже Святослав Луньов — глибоко віруюча людина. І масмо дослухатися до його думки.

Симфонія для змішаного хору, написана Святославом Луньовим, складається із семи частин. Це не симфонія у звичному розумін-

ні, а багаточастинний хоровий концерт. Усі сім частин твору співали без перерви. Під час виконання я бачив сльози на очах багатьох слухачів. Абсолютним шокком для аудиторії стала п'ята частина — єдиний раз він почув тут солістів. Їх було двоє: сопрано — Івана Пліш та рідкісний голос контратенор — Олександр Лось. Такі голоси, як у нього, цінують у Європі наче золото.

Під час прослуховування цієї музики багато хто подумки згадував про окремий стиль афонського розспіву. Не про відомий музикознавцям, а про той, який характеризується «ланцюговим» диханням басів і відчайдушними високими солом, співаними майже відкритим звуком. На жаль, ця манера маловідома у світі. Такий спів можна почути хіба що в небагатьох храмах Греції та Кіпру.

Вокальний ансамбль сучасної музики «Alter Ratio» (з латини «інше мислення») створено 2010 року. Своїм завданням колектив вважає розширення меж академічного вокального виконавства, пропагування хорових творів сучасних композиторів, ознайомлення вітчизняного слухача з нетрадиційними вокальними техніками тощо. Найбільша перевага колективу — виконання численних світових прем'єр хорових творів українських композиторів. Саме за такими колективами — майбутнє вітчизняного хорового мистецтва.

Епілог. Ювілейний, 25-й «Київ Музик Фест» представив київським слухачам та гостям столиці понад 150 творів композиторів із 14 країн. З них більш ніж 120 творів українських композиторів. Загальна кількість концертів цього разу перевищила 20. Більшість виконаних творів стала світовими або українськими прем'єрами. Цим фестиваль, як і раніше, утверджує свою значущість і нечувану активність.

Коли кольори роблять симфонію

Олександр МОСКАЛЕЦЬ
для «Урядового кур'єра»

МАЙСТЕРНІСТЬ. У столичній галереї «Триптих Арт» відбулася виставка Олексія Аполлонова «Пленери різних років». На ній представлено пейзажні роботи художника, написані олією на полотні з натури в Криму, на Полтавщині й Черкащині впродовж останніх років.

Його роботи зберігаються у приватних колекціях та музеях шести країн. Барви Олексія Аполлонова створюють власний ритм, який несподівано взаємодіє з лінеарним ритмом відображених об'єктів, створюючи «плідний конфлікт». Таке бачення дає змогу розпізнати в образах української природи щось нове, те, що тяжіє до екзотики, сновидіння й фантазмагорії. Але зчитування цих знахідок художника дає нам багато радості. Адже симфонія кольорів, створювана Олексієм Аполлоновим, завжди мажорна, оптимістична.

Вийшовши з виставкового залу галереї, мимоволі хочеш побачити навколишні краєвиди по-новому, від-

чуваючи всю їхню опуклість і буянність відтінків. Придивитися до оточення і пізнати його повною мірою. Саме такі враження і такий набутий на виставці досвід допомагають досягнути життя повніше, зануритися в нього й отримувати більше насолоди навіть від звичних київських пейзажів.

Теплі тони, «нахабне» домінування жовто-червоних нюансів не просто вражають, а змушують нас радіти, відчуваючи саме ту незбагнену радість, яка властива хіба що дитинству. Найбільша дяка автору — саме за це повернення до витоків, за цю безпосередність, сказати б, щирі неупередженість. Людина, яка бачить світ крізь призму, притаманну Олексієві Аполлонову, не може бути затьмарена темними сторонами життя. Його доля — тішити людей, сповіщати про найсвітліше і радіти самому. Надзвичайно світлий і радісний художник! І настільки скромний, що автор цих рядків навіть не зрозумів, хто саме серед присутніх на вернісажі був Олексієм Аполлоновим.

НА ЛІНІЇ ВОГНЮ

Експедиція підвищеної небезпеки

АРХЕОЛОГ НА ВІЙНІ. У зоні АТО представники мирних професій воюють нарівні з професійними бійцями

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

Коли на полі бою тримають зброю професійні військові — це нормально. Коли вони зазнають поранень та навіть гинуть — це трагічно, але... в них така професія — захищати Батьківщину. Вони готові, навчені, вони на роботі. Тому аномальне, на перший погляд, явище — участь у війні людей виключно мирних професій: учителів, науковців, будівельників, журналістів, поетів, соціальних працівників.

Аномально, але факт. Із зони АТО повернувся Олександр Смірнов, відомий в Україні та за її межами археолог-практик, старший викладач Інституту історії та права Національного університету імені В. Сухомлинського, співробітник Інституту археології Національної академії наук України. Повернувся поранений, але блиск в очах не згас, патріотизм величезний, і найбільше бажає повернутися до своїх хлопців, які знову в зоні АТО.

Претензії в усіх різні

Олександра знаю давно. Він постійний співрозмовник із приводу археологічних знахідок в області. Матеріали з його коментарями та розповідями частенько публікував «УК». До речі, перше, про що спитала, — про дивну сенсацію. Днями кілька інтернет-видань опублікували «новину», начебто на острові Березань знайдено православний хрест-енкалпійон. І коментарі дає Олександр Смірнов. Посміялися разом. Адже хрест знайдено рік тому, про що, до речі, писала наша газета. Другого хреста не було.

Викладач-археолог опинився на війні як офіцер, старший лейтенант. Військову кафедру закінчив роком десять тому у званні молодшого лейтенанта, після перепідготовки отримав вище звання, написали його до 79-ї аеромобільної. Повістки в руках не тримав.

Зателефонували з військоматом, прийшов з речами. Щоправда, відразу не взяли. Не знайшлося посади, відповідної його званню та спеціальності. Тож потрапив до армійських лав із другого заходу. Став заступником командира роти хімічно-бактеріологічного захисту в 79-й. Три тижні проходили бойовий вишкіл на полігоні, відвідували тактичні заняття, з вогневої підготовки. Згодом базовий табір в Херсонській області, навчання «Весняна злива», і — в бій.

Звісно, про бої Олександр розповідає чимало. Втім, цікавили поширені в

Знання археології знадобилися Олександрові Смірнову на війні

суспільстві запитання: чому держава не допомагала, чому так довго залишались в «котлі», чому не мали елементарних військових речей?

«Та все ми мали, — відмакується Олександр. — Але, вибачте, претензії у всіх різні. Мені видали бляшану каску, один комплект форми, берці українського виробництва. Захищає погано, носити незручно, але є. В інституті скинулися грішми на кевларову каску та комплект форми. Безумовно, величезне спасибі волонтерам. Без їхньої допомоги ми б не протрималися. Але просто для себе підраховував: якщо порівняти волонтерський рух і те, що робить держава, то друге переважає».

Треба було забезпечити щоденне харчування на три тисячі людей, видати обмундирування, нараховувати зарплату (звичайний борець отримує до 3,5 тисячі гривень), паливно-мастильні матеріали. Вважаю, витрати держави були колосальними. Звісно, хочеться мати англійські берці й форму. Але не та ситуація, аби перебирати харчами».

Так, Сашко звик до труднощів, обмежень, життя в польових умовах. Не кожен зможе витримати. Особливо коли два тижні перебуваєш у «котлі», стріляють з «Градів» і відповідаєш за життя інших.

«Бог любить Україну і ВДВ»

Відомо, що 79-та аеромобільна бригада допомагала прикордонникам. Так офіційно називалася їхня місія. Але довелося бути і прикордонниками, і розвідниками, і артилеристами, і снайперами. Бо справжня війна. У тому, що вогонь вели з-за кордону, — жодного сумніву.

«Усе бачили на власні очі, — розповідає Олександр, — а що стосується батальйонів так званих ДНР та ЛНР, вони на військове зіткнення з бригадою не йшли — боялися. Легше ж воювати із жінками, дітьми та старими, мародерствувати, капости-ти».

На запитання, чи було страшно, відповідає відверто: «Страшно було постійно. Якщо ти нормальна людина, то страшно завжди. Навіть коли немає обстрілів, постійно перебуваєш у стресовому стані. Пост може не попередити про засідку, безпілотною — скинути гранату. Бувають різні несподіванки. І тривога була постійна —

ливе. Коли доповідали «на гору», що в нашому підрозділі загиблих немає, нам не вірили. Так, були контужені, техніка знищена вщент. Але живі. Хлопці, вийшовши з прориву, молилися зі словами «Бог любить Україну і ВДВ». Така з'явилася молитва».

Під час прориву Олександра поранено. Втім, каже, було не так боляче фізично, як морально, почувався тягарем, «мішком з картоплею». Тож на війні треба бути здоровим.

Коли 8 серпня Миколаїв зустрічав бійців 79-ї аеромобільної, техніка, якою діставалася рота Смірнова, зупинилася в Запорізькій області. Вони замикали колонну, підбирали доро-

Олександр висловив власну версію того, що відбувається на сході країни:

«Це війна криміналу, продажних правоохоронців, усіх тих, хто загруз у корупційних схемах. Вони звикли підкорятися своїм князям. Новій владі підкоритися не змогли. Плюс конфлікт підтримується ззовні».

за бійців. Я ж відповідав за життя 50 людей».

Про те, як вибиралися з «котла», Олександр Смірнов розмірковує, як військовий історик. «Те, що відбувалося, було пеклом. Кордон ми втримали, два тижні були в повній ізоляції, під постійними обстрілами. Але в жодні історичні рамки та військові правила не вкладається кількість жертв і поранених. За тієї потужності прориву та інтенсивності вогню втрат мало бути в рази більше. В історії є статистика подібних проривів. Те, що зробили бійці бригади, виходячи з оточення, не піддається жодному поясненню. Зробили немож-

гою зламану техніку й самі їхали на чужому БТРі. Власних машин не залишилося — все знищено. А їх забрати вже було нікому. Тоді вперше були вражені людською чуйністю. Дізнавшись про біду наших воєнків, жителі Запорізької області, Мелітополя просто оточили їх піклуванням. Масово підвозили їжу, навіть колеса для БТРа десь знайшли. Хлопці дивувалися — давно не відчували стільки доброти.

Удома їх зустріли як героїв. Щоправда, усміхається Олександр, почувався екзотичним папугою. Студенти, викладачі, родичі, знайомі приходили подивитися на нього, по-

Археолог краще почувається в стінах рідного вишу

мацати, порозпитувати. Перший шок був, коли побачили картинки з мирного життя. Виявляється, люди сидять у кафе, дівчата ходять у гарних сукнях, ніхто не лякається гучних звуків. Студенти навчаються, викладачі читають лекції. І Олександр Смірнов відразу після лікування в шпиталі на деякий час повернувся до основного улюбленого заняття.

Пригодилося вміння копати

Професійні знання, вміння, навички знадобилися Олександрові під час воєнних дій. По-перше, археологи найкраще за всіх уміють копати. І ця навичка рятувала життя багатьом. Окопи та бліндажі копали всі, а заступник командира роти Смірнов і сам працював, і, знаючи особливості ґрунтів, підказував кращі варіанти.

Пригодилася і така археологічна звичка, як ведення щоденника. Все, як на розкопках: опис кожного дня без емоцій. Тільки зміст щоденника інший. Умовно. День перший — хлопці повернулися живі, нас обстріляли. День другий — хтось захворів, стрілянина, безпілотної. Нині щоденник зберігають як історичний документ. Може, через кілька століть стане артефактом.

Допомагла на війні й спостережливість. «Я і раніше казав студентам, — продовжує Олександр, — археологічні розвідки від військових мало чим відрізняються. Щоправда, в першому разі слід тільки на землю дивитися, придивлятися, а в умовах війни оком охоплюєш більшу площу».

І до польових складних умов археологові звикати не довелося. Півторалітрової пляшки води цілком достатньо, щоб прийняти душ. Сира кукурудза з полів, коли закінчилася їжа, рятувала від голоду. Побутові питання значення не мали. А спати в наметах, у спальниках на землі — взагалі нічого дивного.

Єдине, шкодує Олександр, забрав до зони АТО всі спальні мішки, відведені для археологічної експедиції. Там вони і згоріли.

Шкодує і за археологічними знахідками. Складно уявити, але і на війні придумався вести розкопки! На річці Кальміус розкопали козацький хутір XVIII століття. Знайшли кераміку, козацькі люльки. Довести не зміг, бо машину, з якою йшли в прорив, підірвали.

Весь час, перебуваючи в зоні АТО, Олександр Смірнов контактував із колегами, які влітку вели розкопки на острові Березань. Зазвичай там працює експедиція із трьох груп: миколаївська, київська, із Санкт-Петербурга. Цього року пітерців не пустили офіційно, але більшість із них приїхали самі — волонтерами. На Березані, як і торік, знаходили печі, предмети побуту, кераміку. Проводили розкопки традиційно в Дикому Саду, Ольвії, Розанівці. В Розанівці, до речі, зробили сенсаційне відкриття. У внутрішніх шарах античного поселення виявлено некрополь катакомбної культури. Такого ще не було. Науковці поки що висувують версії.

А Олександр висловив власну версію того, що відбувається на сході країни: «Це війна криміналу, продажних правоохоронців, усіх тих, хто загруз у корупційних схемах. Вони звикли підкорятися своїм князям. Новій владі підкоритися не змогли. Плюс конфлікт підтримується ззовні. Якби не російські «Гради», все б завершилося ще в червні. Зеленопілля показало, що ми не дійшли 20 кілометрів до Луганська, як нам почали стріляти в спину. Якби не було перших залпів, Донбас був би українським».

Нині Олександр проходить курс реабілітації, згодом його чекає висновок медичної комісії. Він знову рветься в бій, до своїх. Адже, як і всі, палко бажає миру для країни.

ТУРИЗМ

А між гетьманськими столицями — Дубовичі

ПЕРЕВІРЕНО. Понад три століття доля цього мальовничого села була пов'язана з родиною Кочубеїв, нині цей зв'язок відновився

Наталія БОРОДЮК,
«Урядовий кур'єр»

Цього року своє найголовніше свято — День чудотворної ікони Божої Матері «Дубовицька», що припадає на Десяту п'ятницю після Великодня, сільська громада вшановувала разом з Олександром-Андрієм Кочубеєм. І хоча родинне село предків громадянин Швейцарії відвідав уперше, про своє враження сказав так: «Я наче тут уже був. І люди мені знайомі, і мене люди знають».

У наш час приїзд гостя з-за кордону не належить до розряду подвигів. Але не в цьому випадку. Адже найтриваліший період життя села пов'язаний саме з цією родиною — універсал на право володіння Дубовичами Кочубеїв отримали від гетьмана Івана Мазепи 1669 року. По собі вони залишили пам'ять і пам'ятки. Ось тільки доля останніх нині незавидна, особливо після ери атеїзму і тоталітаризму.

Прохолодним осіннім ранком наша невеличка група столичних журналістів почала знайомство з Дубовичами з розкішного Кочубеївського парку, закладеного у XVIII столітті. Ще два роки тому тут був суцільний лісовий масив — про його статус як пам'ятки садово-паркового мистецтва свідчила лише інформаційна табличка. Тож новообраний сільський голова Світлана Луцишин, переконавши громаду, що відродження села можливе завдяки його багатій історичній спадщині, поклікала сільчан на толоку. Власними силами пробрили-відновили центральну алею, дорогу понад ставом. І хоч до найцікавіших груп рослин ведуть поки що народні стежки, проте мочити взуття в росі було не шкода — всі незручності нівелювала потужна енергетика цієї місцини.

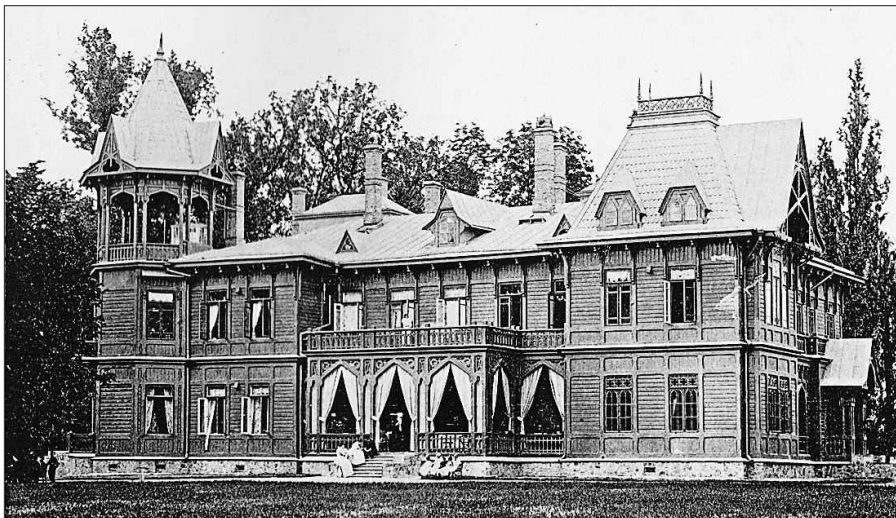
Не меншу притягальну силу мають і кочубеївські будівлі, які органічно вписалися в природну красу. Хоч, власне, в первісному вигляді зберігся тільки флігель для гостей, де нині амбулаторія.

Олександр-Андрій Кочубей:
«Наступного року привезу в Дубовичі всю родину»

А двоповерховий красень-палац зазнав значних змін. Будівля набагато зменшилась у розмірах, на свій розсуд нею розпоряджались різні організації, а найгірше трапилося, коли певний час стояла пустою — покрівля перетворилася на решето, і там, де текло, провалилася навіть підлога. Тож сільський голова, порадившись із депутатами, ризикнула взяти приміщення на баланс сільради. Руйнацію вдалося припинити, дах відремонтувати, хоч Світлана Луцишин бідається, що за дотаційного бюджету для цього знадобилися надзусилля.

Та ми зі своєї журналістської точки зору навперебій радимо Світлані Антонівні не полишати ідею відновлення будівлі. Наводимо приклад сусіднього Батурина, який ще донедавна теж лежав у руїнах. Тішить і те, що запас міцності маєткових споруд не вичерпався: у фундаменті жодної тріщини, добре тримаються стіни, частково збереглася паркетна підлога, оригінальні двері. Місцеві жителі пояснюють таку стійкість особливими технологіями заготівлі деревини: восени з дерев знімали кору, впродовж кількох місяців вони наче кон-

Як кажуть, знайдіть 10 відмінностей між будівлями

сервувалися смолою, і тільки по весні їх спиливали.

Додають впевненості в тому, що Дубовичі невдовзі з'являться на туристичній мапі країни, і слова місцевого історика, а за сумісництвом нашого екскурсовода Віктора Гурби, до яких, впевнена, приєднуються всі жителі: «Наше село особливе — має духовні, культурні, історичні традиції. Змінювалися влади: одні руйнували, інші відбудовували. Багато наших сільчан прославилися і за межами держави. Все це не забувалося, передавалося з покоління в покоління. Нині всі дев'ять об'єктів, які акумулюють у собі такі відомості, ми об'єднали в історико-культурний музейний комплекс».

Поза сумнівом, Дубовичі заслуговують на увагу широкого загалу, на окремий туристичний маршрут. Сюди заїжджають й іноземці, та це радше поодинокі випадки. Тож, можливо, спочатку варто використати свою територіальну близькість до вже знаменитих сусідів — гетьманських Батурина і Глухова, а також Кро-

Від автора. В одному з інтерв'ю прочитала такі слова Олександра-Андрія Кочубея: «Наша родина воліла жити в Україні, а не в Петербурзі. Це говорить про те, що для нас це місце надзвичайно важливе, сердечне. Я знаю, мій прадід славився як великий патріот, сподівався на незалежну Україну. Писав вірші і твори українською. Для нього це був важливий момент». Тож зрозуміла його ініціатива передати дубовичанам багато документів, пов'язаних з родиною. Гадаю, що зберегти їх найприродніше у відбудованій архітектурній пам'ятці.

ПРЯМА МОВА

Світлана
ЛУЦИШИН,
сільський
голова:

— Ми написали програму відродження історико-культурної спадщини села з перспективою розвитку туризму і подали її на Всеукраїнський конкурс проектів та програм розвитку місцевого самоврядування на 2015 рік. Сподіваємося, що вона переконає журі в серйозності наших намірів, а грант становить 200 тисяч грн.

Громада одностайна в тому, що архітектурну спадщину треба відроджувати, бо це надбання села. В цьому розраховуємо на державні програми і меценатів — багато вихідців із села працюють за кордоном, але не забувають своїх коренів.

левця з його унікальними рушниками.

Свій хід пропонує й Олександр-Андрій Кочубей, який у спілкуванні із сільським головою передовсім зробив акцент не стільки на родинному маєтку, як на подальшому впорядкуванні дубовицького цілющого джерела «Криниця» — так називають у народі цю гідрологічну пам'ятку. Символічно й те, що нащадок давнього роду найперше зустрівся з юніями дубовичанами, започаткувавши грантову програму краєвих учнівських рефератів на тему історичної спадщини села. Пообіцяв долучити до неї й міжнародні фонди. А також уже всією родиною приїхати на свято Дубовицької ікони Божої Матері наступного року.

Релігійна святиня

Місце будівництва першого храму в селі, за легендою, пов'язане з подіями кінця XV століття. Військовий обоз, який проїжджав тут, загубив святу ікону. На місці її явлення збудували каплицю, а потім храм. Про Дубовицьку чудотворну ікону в книзі «Земне життя Пресвятої Богородиці і описання святих чудотворних її ікон» написано так: з часу появи її в церкві с. Дубовичі стається багато зцілень з молитвою віри тих, хто звертається до Заступниці Старанної. За радянських часів храми в Дубовичах були зруйновані, а ікона довго митарствувала, востаннє її бачили в Києво-Печерській лаврі, і там її слід загубився. Нині існує кілька її списків, у тому числі і в дубовицькій церкві. Ця ікона теж має силу.

Чудодійна Криниця

За легендою, коли одного дня юний чередник пас худобу поблизу села, його раптом осліпило дивовижне золоте проміння. Перед тим як знепритомніти, він побачив Богоматір, а потім почув її голос: «Підводься, сину, ступи сім кроків праворуч і побачиш джерело. Випий тієї водиці, і минеться все, станеш сильним і здоровим».

Вода дубовицького джерела допомагає всім, хто приходить сюди з вірою в душі і добрим серцем. На долю Криниці випали неабиякі випробування в часи атеїзму. Дуже багато разів її засипали, рівняли з землею. Але небадужі люди щораз розкопували джерело, і вода не втрачала своєї сили. У роки вітчизняної війни партизани омивали нею рани, пили як ліки. Після Чорнобильської катастрофи сюди було справжнє паломництво. Загалом тут завжди людно і в будень, і особливо на свята.

Науковці підтверджують лікувальні властивості води. Вода благодатно впливає на щитоподібну залозу, органи травлення, має здатність омолоджувати організм.

Фото автора

КОМПЕТЕНТНО

«Добрий приклад свідомості громади»

Віктор ВЕЧЕРСЬКИЙ,
лауреат Державних премій України в галузі архітектури,
дійсний член Міжнародної ради з питань пам'яток і визначних місць:

— Комплекс споруд садиби Кочубеїв, розташований у центральній частині села Дубовичі, з 2013 року, згідно з наказом Міністерства культури, є пам'яткою архітектури та історії місцевого значення. Як споруди, так і Кочубеївський парк, внесено до Державного реєстру нерухомих пам'яток України під охоронним №2580-См.

Це стало можливим завдяки ініціативі місцевої громади, яку підтримали київські фахівці — архітектор-реставратор Сергій Юрченко, директор Науково-дослідного інституту історії архітектури, який виготовив облікову документацію на комплекс пам'яток, а також департамент культурної спадщини Мінкультури.

Це дуже добрий приклад того, що саме ініціатива та висока свідомість місцевої громади щодо збереження своєї історичної і культурної спадщини нині є чи не єдиною запорукою того, що ця спадщина не буде знищена, що вона формуватиме патріотичні почуття наступних поколінь.

Тепер щодо садиби Кочубеїв у Дубовичах треба виготовити проектну документацію на реставрацію споруд — і цим уже займається

Сергій Юрченко, а далі — виконати реставраційні роботи з пристосуванням цих пам'яток до сучасних культурно-освітніх, туристично-рекреаційних потреб. Для цього, зрозуміло, потрібні кошти. Як варіант можна запропонувати створити в Дубовичах філіал або відділ Національного заповідника «Глухів», щоб одразу включити село в національну мережу музеїв, заповідників і туристичних маршрутів. Можливі варіанти залучення приватних інвестицій.

Прагматики можуть заперечити: мовляв, не на часі, бо — війна! Відповідь на цей аргумент дуже проста, і вона — з нашої історії: найсерйозніші реставраційні і рятувальні роботи на архітектурних пам'ятках України були проведені в 1944—1950-х роках, тобто одразу після визволення від гітлерівської окупації. Тоді війна ще не закінчилася, грошей і будівельних матеріалів було обмаль, так що навіть залізниці по кілограмах розподіляв уряд УРСР. Проте саме в ті роки були врятовані від знищення численні пам'ятки Києва, Чернігова, Полтави, Козельця і багатьох інших міст. Тож і нам варто врахувати досвід предків і братися до роботи.

УКРАЇНА І СВІТ

Закон, що захищає старість

ЦІКАВИЙ ДОСВІД. У Піднебесній уже давно й ефективно працюють соціальні механізми стимулювання та державної підтримки активного способу життя китайських пенсіонерів

Станіслав ПРОКОПЧУК,
«Урядовий кур'єр»
Київ — Пекін — Шанхай — Київ

Того теплого липневого вечора геть не очікувано опинився в полоні нестримних емоцій. І не де-небудь, а на одній з пішохідних зон Пекіна. Стрілки годинника вже перетнули десяту. Звичайний робочий день, здавалося, вже мав би готуватися до відпочинку, але тут на одному з майданчиків цього широченного бульвару мегаполісу було так велелюдно, що нелегко було протиснутися. Через хвилину зрозумів, що саме затримало в цьому місці сотні й сотні перехожих. І молоді, і дорослі із захопленим спостерігали за імпровізованим, незвичним для нас, танцювальним дійством великої групи людей. Кілька десятків пар уже немолодого віку легко і граціозно кружляли під музику з портативного магнітофону прямо на тротуарі, серед натовпу глядачів. Таке відчуття, що вони не помічали оточення, жили в полоні своїх улюблених мелодій. Дехто приспівував, щиро усміхаючись.

— Китайці вміють самоорганізовуватися, — зауважив колега, котрий бував уже в Пекіні.

А вранці наступного дня на цьому квітучому бульварі та в парку поряд із нашим готелем можна було побачити величезну кількість людей, що виконували гімнастичні вправи або займалися лікувальною гімнастикою. Найпопулярніші — тайцзицюань і тай чи. Тобто розраховані на тих, хто «прагне оволодіти духом і тілом». Серед них чимало юнаків і дівчат, але переважно це люди зрілого віку.

Давня китайська звичка займатися спортом у громадських місцях найбільше збереглася у столиці. Тож майже в кожному пекінському парку чимало тренажерів. Перекладини, лави для качання преса, імітатори ходьби, штанги, гантелі. Вони громадські, а отже — заняття безплатні. Вони тривають невимушено: бадьорі та енергійні пенсіонери після кожної вправи переходять від одного тренажера до другого повільно, спокійно. Спорт для них — задоволення, перевірений спосіб тримати себе й надалі в хорошій фізичній формі.

Такі картини з побаченого у Піднебесній пригадалися, хоч як це дивно, буквально днями, коли у вечірніх теленовинах із зони АТО зблизка показали старенького на згарищах чергового села на Донеччині, по-варварськи знищеного російськими вояками та терористами. Трагічна доля німічної людини, що опинилася без даху над головою, у якого дружина з тяжкими пораненнями потрапила до лікарні, а діти десь далеко від них, можливо, в статусі біженців, зачепила до сліз. Скільки ж таких пенсіонерів, інвалідів — найбільш безпорадній категорії населення, які неспроможні були кудись виїхати подалі від «Градів», «Ураганів» та гаубиць «деєнерівців» та «луганерівців», опинилися на руїнах, ховаються нині у підвалах багатоповерхівок та сільських погребях?! Адже серед тих сотень тисяч переселенців, судячи із сюжетів українських та російських телеканалів, людей похилого віку не дуже багато. Яка ж доля спіткає тих, кого не взяли з собою, або хто вирішив лишитися там, де проживав своє активне життя?

Тож до теми нагальних проблем, долі ветеранів, які віддали всі свої роки «будівництву (за копійчану зарплату) щасливого майбутнього», і ролі суспільства, держави, кожного з нас у їхньому захисті слід підходити більш глибоко, бо вони стосуються, звісно, не лише тих регіонів країни, що піддалися російській збройній агресії. Трагічні події на сході України лише підкреслюють актуальність такої розмови взагалі. І тут досвід Китаю, але в більш широкому його сприйнятті — «захисті старості» — не буде зайвим.

Будинок для людей похилого віку Азії

Називати Піднебесну саме так ще, мабуть, зарано, але подібна перспектива можлива. Про це свідчить статистика. Ще три роки тому люди, старші 65 років, за даними журналу «Китай», становили 12,8% загальної кількості. За стандартами ООН, населення тієї чи іншої країни вважають старим, якщо цей показник дорівнює 7%. Нині Китай вважають однією з держав світу з найбільш швидкими темпами старіння населення. У 2050 році, за різними даними, кількість громадян віком понад 60 років тут може сягнути 440—450 мільйонів, що становитиме одну третину населення країни (нині воно налічує 1,3 мільярда). До цього, вважають аналітики, призвела 34-річна демографічна політика: одна родина — одна дитина.

Такі обмеження, що запровадила влада 1980 року, були вимушені, бо після буму приросту населення 60-х років минулого століття Піднебесна зіштовхнулася з гострими труднощами у сфері зайнятості, транспорту, медичного обслуговування, забезпечення доступними

Пільгові столи для престарілих у закладах громадського харчування Китаю — істотна підтримка для пенсіонерів

продуктами харчування... Демографічний дисбаланс, загрозлива тенденція старіння суспільства, зростання соціального навантаження і певного застою в розвитку національної економіки змусили

ЦК КПК (керівний орган країни) зробити наприкінці минулого року інший крок «в національній політиці у сфері планового дітонародження» — дозволити сім'ям мати двох дітей. Але це стосується лише по-

дружжя, один з членів якого — єдина дитина в родині.

Опитування щодо бажання мати друге дитя, яке проводив Державний комітет з питань охорони здоров'я та планового дітонародження, показало, що над можливим збільшенням сім'ї поки що розмірковують лише 15—20 мільйонів людей у країні. Не всі, особливо у містах, спроможні утримувати і виховувати другу дитину. Річ у тім, що тепер у Китаї після народження першого немовляти подружжю належить одноразова допомога — 1500 юанів (250 доларів США). Їх видають частинами. Щомісяця — 20 юанів (3 долари). У Шанхаї з населенням 22 мільйони, яке вважають найзаможнішим містом Піднебесної, ця допомога (упродовж 14 років) на дитину втричі більша. Допомагає уряд провінції. Але все одно спробуй за ці 10 доларів на місяць дати синові чи дочці все необхідне: звичайна шанхайська родина тільки на дитячий садочок щомісячно витрачає 490 доларів. Для багатьох навіть одна дитина — велике фінансове навантаження.

Виховуєш сина — матимеш собі опіку

Швидше за все, стрімкого зростання населення Піднебесної та омолодження суспільства годі й чекати. Якщо взяти до уваги й інший істотний чинник. Річ у тім, що пенсія за віком, за даними журналу «Китай», у країні отримують не всі. Переважно лише держслужбовці й ті громадяни, котрі пропрацювали у промисловій галузі до 60—50-річного віку (термін виходу на пенсію чоловіків і жінок відповідно). У сільській місцевості пенсія не передбачена взагалі, за винятком небагатьох ка-

тегорій, які до глибокої старості отримують гроші. «Це справжній фінансовий виклик для молодих китайців, — пише згадане видання. — Не справляючись з ними, вони починають нехтувати головною китайською цінністю — подружніми зв'язками».

Мені довелося побувати в місті Цюйфу — батьківщині знаменитого китайського філософа і державного діяча Конфуція, децо почитати з його праць. Згідно з нормами конфуціанської моралі діти повинні дбати про батьків до самої старості. А це

мова про чотирьох дідусів і бабусь, двох батьків — чоловіка і дружини — та однієї дитини. Тож саме такої формули (4+2+1) поняття сім'ї, що давно склалося в країні, нині повинна дотримуватися молода сучасна китайська пара. Ноша дуже важка для них. Тому, мабуть, не випадково центральна влада рік тому вкотре, але більш твердо, нагадала суспільству про необхідність дотримання згаданої норми конфуціанської моралі. Маю на увазі закон КНР про захист прав та інтересів людей похилого ві-

ку, що набув чинності 1 липня 2013 року. В ньому наголошується, що саме сім'я повинна передусім дбати про них, надавати матеріальну підтримку стареньким, доглядати за ними під час хвороби, регулярно навідувати їх. Цей документ, який викликав у країні бурхливі дискусії, у подальшому мусить забезпечити не тільки базові права та інтереси населення похилого віку, а й стимулювати місцеву владу в питаннях прискорення процесу реалізації пільгової політики для людей похилого віку.

Навіть у дорогі апартаменти черга

Майже одночасно з публікацією згаданого закону було вперше оприлюднено «Правила ліцензування діяльності щодо створення закладів для людей похилого віку». Цей документ знижує поріг вимог до створення для цієї категорії громадян спеціальних будинків, гарантує істотні пільги приватному капіталу в галузі надання послуг з догляду за похилими людьми. Нині ця сфера, за словами журналіста Чун Яту, як магніт притягує до себе дедалі більше інвесторів, які прагнуть якомога швидше зайняти свою нішу в цьому сегменті ринку. Чимало і своїх, і закордонних бізнесменів зробили ставку на створення елітних будинків для людей похилого віку. Їх кількість щорічно зростає на 30%. Саме в Шанхаї, де, нагадаю, найвищий рівень і зарплат, і пенсій, в одному з його приміських селищ із населенням 130 тисяч осіб розташовано відомий у країні елітний будинок престарілих — апартаменти «Айсинь» (у перекладі — «Любляче серце»). Для його пацієнтів (найстаршому вже понад 100 років) там пропонують спеціально складену індивідуальну дієту і 24-годинні послуги з реабілітації. В апартаментах створено казкові умови для активного відпочинку та різноманітного дозвілля. Нескладно здогадатися, що ціна такого ідеального життя на старість досить висока —

1000 доларів на місяць. Але все одно бажаючих потрапити сюди, як і в інші елітні будинки для престарілих, багато. Це свідчить про великий розрив у суспільстві щодо отримання гарантій соціального захисту для різних верств населення. Ось одне з офіційних підтверджень.

Головна форма утримання людей похилого віку в Піднебесній — це державні будинки престарілих на базі спеціалізованих установ. Багато років попит значно перевищує пропозицію. Відповідно до «Звіту про розвиток геронтологічної справи в Китаї-2013», у країні в середньому на 50 літніх припадає менш як одне ліжко-місце. У 2010 році уряд поставив завдання довести у 2015 році їх число до 3% загальної кількості населення похилого віку. А це приблизно 220 мільйонів людей. Два роки тому в професійних державних установах для людей похилого віку проживало 3,15 мільйона осіб. Щоб виконати поставлене завдання, кількість ліжок треба щонайменше збільшити вдвічі. А це величезні кошти навіть для такої країни, яка за більшістю показників економічного розвитку виходить на перше місце у світі. Тому шукають альтернативні рішення для зменшення соціального тиску на державний бюджет, головним донором різних пільг для цієї категорії населення стають переважно уряди провінцій.

А вони мають різні фінансові можливості. Не всі спроможні зробити те, що, скажімо, запровадив пару років тому уряд Пекіна. Він ухвалив рішення, щоб усі, кому виповнилося 80 років, щомісячно отримували 100-юаневий купон. Власники таких купонів можуть придбати предмети повсякденного вжитку, продукти харчування, скористатися послугами з догляду...

У більшості міст країни пільгові посвідчення донедавна видавали лише пенсіонерам з місцевою пропискою, мігранти похилого віку ними не користувалися. Новий закон про захист старості напевне змінить таку ситуацію. У цьому документі безпосередньо зазначено: місцева влада зобов'язана реалізовувати єдину політику забезпечення людей похилого віку, не можна розглядати прописку як критерій отримання прав на відповідні пільги. Але найбільш радикальним кроком щодо нівелювання гострих проблем, пов'язаних зі стрімким старінням населення, стане найімовірніше ухвалення рішення про підвищення віку виходу на пенсію. В одній із постанов ЦКП щодо поглиблення реформ вказано про

необхідність дослідження і напрацювання політики поетапного підвищення пенсійного віку. Передбачається, що для чоловіків він згодом становитиме 65 років, а для жінок — 55. Ще навесні було підготовлено відповідний законопроект. І це в умовах, коли багато молодих китайців не можуть знайти собі роботу.

Один із аргументів на підтримку підвищення пенсійного віку — середня очікувана тривалість життя китайців до 2015 року сягне 75 років, а у 2050-му — 85. Коли в Китаї 60 років тому встановили чинний нині пенсійний вік, середня очікувана тривалість життя населення була менш як 50 років. Але все одно багато фахівців вважають, що відтермінування виходу на пенсію не розв'яже проблем. Науковий співробітник Академії суспільних наук Китаю Тан Цзюнь, якого цитує одне з авторитетних пекінських видань, щодо цього заявив: «В умовах старіння суспільства в Китаї, щоб громадяни похилого віку могли принаймні прожити, уряду потрібно думати не тільки про те, як витрачати менше грошей, а й про те, як збільшити капіталовкладення в цю галузь».

Насамкінець. Цікаві факти для роздумів і ухвалення відповідних рішень новому складу Верховної Ради і можновладцям. Рано чи пізно і в нашому суспільстві поставнуть питання захисту старості — ще актуальніші, ще гостріші.

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про позбавлення стипендій Президента України для видатних спортсменів із паралімпійських і дефлімпійських видів спорту та їх тренерів

1. Відповідно до пункту 8 Положення про стипендії Президента України для видатних спортсменів із паралімпійських і дефлімпійських видів спорту та їх тренерів, затвердженого Указом Президента України від 6 квітня 2006 року № 290 (зі змінами, внесеними Указами від 23 лютого 2012 року № 142 та від 12 липня 2013 року № 377), позбавити спортсменів ЗІЯНІ (ПРОЛОґАБВУ) Наталію Володимирівну, КАЛІНУ Андрія Яковича, МУСТАФАЄВА Ескендера Аметовича та тренера МАЩЕНКО Ірину Павлівну стипендій Президента України, які їм було призначено Указом Президента України від 7 травня 2013 року № 246.

М. Київ
13 жовтня 2014 року
№ 779/2014

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про присвоєння рангу державного службовця

Відповідно до статті 26 Закону України «Про державну службу» постановляю:

1. Присвоїти другий ранг державного службовця
ПАРФЕНЕНКУ – першому заступникові Голови Фонду державного майна України.

реклама оголошення виклики до суду реклама оголошення виклики до суду

Рогатинський районний суд Івано-Франківської області викликає Воргуля Любомира Володимировича, 29 жовтня 1959 року народження, останнє відоме місце проживання: м. Рогатин, вул. Кудрика, 13, Івано-Франківська область, як відповідача у цивільній справі за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Воргуля Л. В. про стягнення заборгованості.

Судове засідання відбудеться об 11.30 год. 21 жовтня 2014 року в приміщенні залу №3 Рогатинського районного суду за адресою: м. Рогатин, вул. Галицька, 40, Івано-Франківська область.

У разі неявки відповідача в судове засідання, оголошення вважається належним повідомленням і за справою буде винесено заочне рішення. У разі неявки відповідача з поважної причини, він зобов'язаний повідомити суд про неявку та її причину.

Дніпровський районний суд м. Херсона викликає на 13.30 год. 23.10.2014 р. в каб. 603, вул. Маяковського, 6/29 у м. Херсоні відповідачів Самоїленко Ігоря Олександровича, Дьордай Василя Васильовича в справі за позовом Мріщук Олександра Володимировича про стягнення боргу за договором позики.

В разі неявки справу буде розглянуто за відсутності відповідача.

Суддя Ратушна В. О.

Малиновський районний суд м. Одеси викликає: Гончаренко Оксану Сергіївну, останнє відоме місце проживання: м. Одеса, вул. Літовська, 45, кв. 17, у судове засідання по цивільній справі за позовом ПАТ КБ «Приват Банк» до Гончаренко О. С. про стягнення заборгованості, яке призначене до слухання на 23.10.2014 р. о 09 год. 30 хв. у каб. № 213 суду за адресою: м. Одеса, вул. В. Стуса, 1-а.

У разі неявки у судове засідання без поважних причин розгляд справи буде проведено за Вашої відсутності за наявними у справі доказами.

Суддя Євгеда О. М.

Суворовський районний суд м. Одеси викликає як відповідача Кутузакі Павла Петровича, у судове засідання по справі № 522/12467/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Кутузакі Павла Петровича про стягнення заборгованості, яке відбудеться о 10:10 години 28.10.2014 року у приміщенні Суворовського районного суду м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Чорноморського козацтва, 68, зала судових засідань № 9. У разі неявки Кутузакі Павла Петровича справа буде розглядатися за його відсутності.

Суддя І. В. Серєда

Ковпаківський районний суд м. Суми викликає в судове засідання Самохвалова Миколу Олександровича (останнє відоме місце проживання: м. Суми, вул. 40 років Жовтня, буд. 67, кв.7) як відповідача по справі за позовом Публічного акціонерного товариства комерційний банк «Приватбанк» про стягнення заборгованості.

Явка обов'язкова. Про причину неявки необхідно повідомити суд.

Засідання суду відбудеться 20 жовтня 2014 року о 09 год. 30 хв. за адресою: м. Суми, вул. Першотравнева, 12, пов. 3, каб.21.

Суддя Г. Ю. Корольова

Третейський суд при Всеукраїнській громадській організації «Ліга юридичного захисту інтересів споживачів» викликає в судове засідання, яке відбудеться 29 жовтня 2014 року о 10-20 годині в приміщенні Третейського суду за адресою: м. Київ, вул. Кловський узвіз, 9/2 під'їзд №3, офіс 69 (7-й поверх), Бородіна В'ячеслава Костянтиновича (ідент. номер 2721607551, який народився 09 лютого 1967 року) та Музику Аліка Васильовича (ідент. номер 2539017254, який народився 07 липня 1974 року), в якості відповідачів по цивільній справі за позовом ПАТ КБ «Правекс Банк» до Бородіна В.К. та Музики А.В. про стягнення заборгованості за кредитним договором № 15126-051/05Р від 11.08.2005 року. Головуючий суддя Лінкевич О. М., Третейські судді Перегуда О. В., Соколов В. В.

Радивилівський районний суд Рівненської області викликає як відповідача Соху Ольгу Іванівну, 25.09.1958 р.н. (останнє відоме місце проживання: с. Козин Радивилівського району Рівненської області) в судове засідання, призначене на 22 жовтня 2014 року об 11 год. 00 хв. в зв'язку з розглядом цивільної справи за позовом Марковича Степана Миколайовича до Сохи Ольги Іванівни про розірвання шлюбу.

В разі неявки в судове засідання, справа буде розглянута у відсутність відповідача на підставі зібраних по справі доказів.

Адреса суду: м. Радивилів, Рівненська область, вул. І.Франка, 8.

Голова суду Бірук В. О.

Тетіївський районний суд Київської області викликає Дорошенка Євгенія Ігоровича, 01.10.1984 року народження, в судове засідання на 17 жовтня 2014 року о 9 годині 30 хвилин як відповідача в цивільній справі № 380/1163/14-ц за позовом Публічного акціонерного товариства «Комерційний банк «Надра» до Дорошенка Євгенія Ігоровича про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Судове засідання відбудеться в приміщенні Тетіївського районного суду за адресою: 09800, Київська область, м. Тетіїв, вул. Леніна, 27.

В разі неявки в судове засідання, справа буде розглянута у відсутності відповідача на підставі наявних у ній доказів.

Суддя А. М. Архангельський

Солом'янський районний суд м. Києва (м. Київ, вул. М. Кривоноса, 25, каб. 10) викликає на 14.00 год. 22.10.2014 р. Тищенко Сергія Вікторовича як відповідача по цивільній справі за позовом Костюк Юлії Василівни до Тищенко Сергія Вікторовича, треті особи: орган опіки та піклування Солом'янської районної в м. Києві державної адміністрації, прокуратура Солом'янського району м. Києва, про позбавлення батьківських прав.

При цьому повідомляємо, що в разі Вашої неявки в судове засідання без поважних причин або неповідомлення про причини своєї неявки, суд вирішує справу на підставі наявних у ній доказів.

Суддя В. В. Лазаренко

В Олександрівському районному суді Кіровоградської області 31 жовтня 2014 року о 09 год. 30 хв. в приміщенні суду за адресою: вул. Радянська, 21,сел. Олександрівка Олександрівського району Кіровоградської області відбудеться слухання цивільної справи за позовом Абросимової Світлани Ігорівни до Абросимова Олександра Геннадійовича про розірвання шлюбу. В судове засідання викликається відповідач – Абросимов Олександр Геннадійович.

Суддя О. Ф. Комлач

Тарутинський районний суд Одеської області повідомляє Нікончук Ольгу Георгіївну як відповідача, що судове засідання по цивільній справі за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Нікончук Ольги Георгіївни про стягнення заборгованості за кредитним договором відбудеться в приміщенні суду (Одеська область, Тарутинський район, смт Тарутине, вул. Красна, 235, каб. №2), під головуванням судді Тончевої Н. М.

21 жовтня 2014 р. об 11 год. 00 хвилин.

У разі неявки у судове засідання справа буде розглянута у Вашу відсутність у заочному порядку.

Тарутинський районний суд Одеської області повідомляє Бугаєвського Андрія Валентиновича як відповідача, що судове засідання по цивільній справі за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Бугаєвського Андрія Валентиновича про стягнення заборгованості за кредитним договором відбудеться в приміщенні суду (Одеська область, Тарутинський район, смт Тарутине, вул. Красна, 235, каб. №2), під головуванням судді Тончевої Н. М.

22 жовтня 2014 р. об 11 год. 00 хвилин.

У разі неявки у судове засідання справа буде розглянута у Вашу відсутність у заочному порядку.

Тарутинський районний суд Одеської області повідомляє Бєсєдіна Олексія Григоровича як відповідача, що судове засідання по цивільній справі за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Бєсєдіна Олексія Григоровича про стягнення заборгованості за кредитним договором відбудеться в приміщенні суду (Одеська область, Тарутинський район, смт Тарутине, вул. Красна, 235, каб. №2), під головуванням судді Тончевої Н. М.

22 жовтня 2014 р. о 10 год. 20 хвилин.

У разі неявки у судове засідання справа буде розглянута у Вашу відсутність у заочному порядку.

Тарутинський районний суд Одеської області повідомляє Гужева Петра Петровича, як відповідача, що судове засідання по цивільній справі за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Гужева Петра Петровича про стягнення заборгованості за кредитним договором відбудеться в приміщенні суду (Одеська область, Тарутинський район, смт Тарутине, вул. Красна, 235, каб. №2), під головуванням судді Тончевої Н. М.

22 жовтня 2014 р. о 10 год. 30 хвилин.

У разі неявки у судове засідання справа буде розглянута у Вашу відсутність у заочному порядку.

Тарутинський районний суд Одеської області повідомляє Донкогло Семена Васильовича, як відповідача, що судове засідання по цивільній справі за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Донкогло Семена Васильовича про стягнення заборгованості за кредитним договором відбудеться в приміщенні суду (Одеська область, Тарутинський район, смт Тарутине, вул. Красна, 235, каб. №2), під головуванням судді Тончевої Н. М.

21 жовтня 2014 р. о 10 год. 45 хвилин.

У разі неявки у судове засідання справа буде розглянута у Вашу відсутність у заочному порядку.

Тарутинський районний суд Одеської області повідомляє Бодарева Василя Леонідовича, як відповідача, що судове засідання по цивільній справі за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Бодарева Василя Леонідовича про стягнення заборгованості за кредитним договором відбудеться в приміщенні суду (Одеська область, Тарутинський район, смт Тарутине, вул. Красна, 235, каб. №2), під головуванням судді Тончевої Н. М.

22 жовтня 2014 р. о 10 год. 10 хвилин.

У разі неявки у судове засідання справа буде розглянута у Вашу відсутність у заочному порядку.

Тарутинський районний суд Одеської області повідомляє Чікоаре Варвару Іванівну, як відповідача, що судове засідання по цивільній справі за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Чікоаре Варвари Іванівни про стягнення заборгованості за кредитним договором відбудеться в приміщенні суду (Одеська область, Тарутинський район, смт Тарутине, вул. Красна, 235, каб. №2), під головуванням судді Тончевої Н. М.

22 жовтня 2014 р. о 10 год. 45 хвилин.

У разі неявки у судове засідання справа буде розглянута у Вашу відсутність у заочному порядку.

Тарутинський районний суд Одеської області повідомляє Пасат Федору Миколаївну, як відповідача, що судове засідання по цивільній справі за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Пасат Федори Миколаївни про стягнення заборгованості за кредитним договором відбудеться в приміщенні суду (Одеська область, Тарутинський район, смт Тарутине, вул. Красна, 235, каб. №2), під головуванням судді Тончевої Н. М.

21 жовтня 2014 р. о 10 год. 15 хвилин.

У разі неявки у судове засідання справа буде розглянута у Вашу відсутність у заочному порядку.

Личаківський районний суд м. Львова викликає Котлярова Олександра Володимировича (останнє відоме місце проживання: м. Львів, вул. Піскова, 25/5) як відповідача у судове засідання по цивільній справі № 2/463/1850/2014 за позовом Публічного акціонерного товариства Комерційний банк «ПРИВАТБАНК» до Котлярова Олександра Володимировича про стягнення заборгованості, що відбудеться 28 жовтня 2014 р. о 15 год. 15 хв. у приміщенні суду за адресою: 79007, м. Львів, вул. Б.Лепкого, 16, зал судових засідань №10.

В разі неявки відповідача у вказане судове засідання, суд розглядатиме справу без його участі на підставі ст. 169 ЦПК України.

Суддя Гирич С. В.

Малиновський районний суд м. Одеси викликає Григоренко Сергія Вікторовича, останнє відоме місце проживання: м. Одеса, вул. Мінська, 9-А, у судове засідання по цивільній справі за позовом ПАТ КБ «Приват Банк» до Григоренко С.В. про стягнення заборгованості, яке призначене до слухання на 23.10.2014 р. о 09 год. 15 хв. у каб. № 213 суду за адресою: м. Одеса, вул. В. Стуса, 1-а.

У разі неявки у судове засідання без поважних причин, розгляд справи буде проведено за Вашої відсутності за наявними у справі доказами.

Суддя Євгеда О. М.

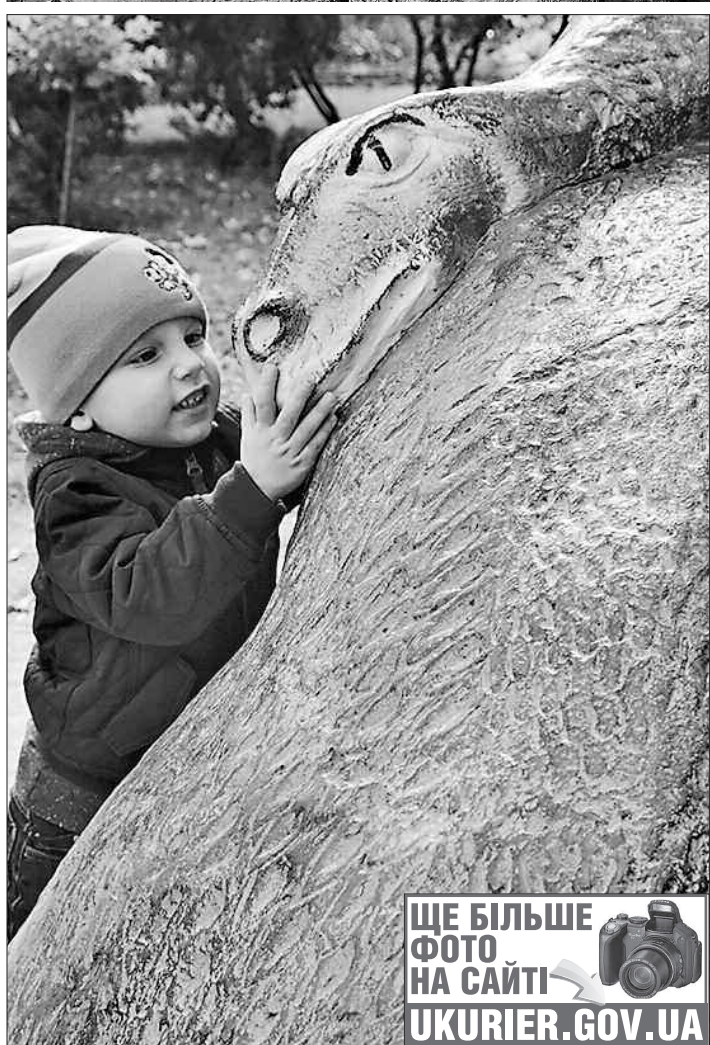
Білоцерківський міський районний суд (09100, м. Біла Церква, вул. Турчанинова, 7, зал судового засідання №1, суддя Рябченко Л. А.) викликає до суду відповідача Троцько Віталія Вікторовича по цивільній справі № 357/13235/14-ц 2/357/3980/14 за позовом Стретович Нелі Анатоліївни до Другої Білоцерківської міської державної нотаріальної контори Київської області, Троцько Віталія Вікторовича, Третя особа: Відділ ДВС Білоцерківського МЮ у Київській області про визнання виконавчого напису нотаріуса таким, що не підлягає виконанню, на 30.10.2014 року о 10 год. 00 хв.

Останнє відоме місце проживання: вул. Мясна, буд. 9, м. Біла Церква Київської області. Знятий з реєстрації 14.03.2014 року в смт Гурзуф, Крим.

У разі неявки в судове засідання справа буде розглянута за відсутності відповідача на підставі наявних у справі доказів.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

ФОТОФАКТ

ЩЕ БІЛЬШЕ
ФОТО
НА САЙТІ
UKURIER.GOV.UA

ПТЕРОДАКТИЛЬ ПОВЕРТАЄТЬСЯ. Науково-фантастичний фільм «Парк Юрського періоду» американського режисера Стівена Спілберга, знятий за мотивами однойменного роману Майкла Крайтона, розповідає про вигаданий острів, на якому був створений парк розваг з живими динозаврами, виведеними шляхом клонування. Якось власник запросив групу науковців проінспектувати парк до його відкриття, а коли через диверсію одного зі співробітників динозаври вивільнилися на волю, втікати довелося всім: і технічному персоналові, і відвідувачам...

У нашому випадку не все так критично. «Парк Юрського періоду» — це скульптури динозаврів, які жили у мезозойську еру. Вони розміщені на території Київського зоопарку. Нещодавно експозицію реконструювали, і тепер відвідувачі мають змогу побачити оновлені скульптури птеродактиля, бронтозавра, диплодока, трицератопса, стегозавра та брахіозавра, а також нову скульптуру — самки еуплоцефала на гнізді.

Ця невелика ділянка зоопарку нібито запрошує здійснити подорож у часі, побувати в далекому минулому.

Реставрацію паркових скульптур проводила «Художня майстерня Люсі Кацо», художники: Пупков Олександр, Лобан Людмила, Дарда Віталій, Баклан Оксана. Матеріально спонсорував фарбування альтанки один з комерційних банків, а пофарбували студенти з молодіжної студентської організації «Help and travel».

У Павлограді з'явився «сонячний» басейн

Наталія БІЛОВИЦЬКА,
«Урядовий кур'єр»

СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ.

Новий триповерховий сучасний басейн днями відкрився в Павлограді Дніпропетровської області. Його побудували на базі спортивного комплексу «Юність» і урочисто відкрили з нагоди 85-річчя Павлоградського хімічного заводу.

В басейні використано новітні сучасні технології. Зокрема встановлені сонячні колектори та енергоощадні огорожуючі конструкції, діє бездротовий Інтернет.

Якщо надворі гарна погода, басейн може працювати

автономно, без електрики і газу.

Згідно з проектом, нова спортивна споруда зможе приймати 72 людини на добу.

Доріжки нового «сонячного» басейну відкриті не тільки для тренувань професійних спортсменів чи занять дитячих спортивних гуртків, поплавати на них можуть усі бажаючі жителі міста.

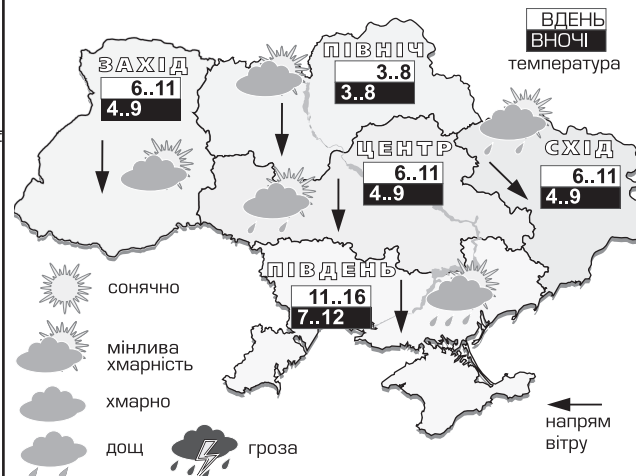
Доріжки нового «сонячного» басейну відкриті не тільки для тренувань професійних спортсменів чи занять дитя-

чих спортивних гуртків, поплавати на них можуть усі охочі жителі міста.

Безпосередньо басейн — розміром 12х25 метрів, гли-

для проведення змагань можуть збільшуватися до 2,5 метра за допомогою переміщення розділових смуг. Вода басейну проходить три ступені очищення: попередню, основну за допомогою зворотнотиснотичної установки та знезараження озonom. А на першому поверсі є тренажерний зал для занять важкою атлетикою з вбиральною, душем і санвузлом, вестибюль, приміщення адміністратора, кабінет медперсоналу, тренерська, технологічні приміщення для розміщення обладнання водоочищення. Фітнес-зал і кафе порадує відвідувачів на третьому поверсі.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 18 ЖОВТНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+3 +8	+3 +8	Черкаська	+3 +8	+3 +8
Житомирська	+3 +8	+3 +8	Кіровоградська	+4 +9	+6 +11
Чернігівська	+2 +7	+2 +7	Полтавська	+3 +8	+3 +8
Сумська	+2 +7	+2 +7	Дніпропетровська	+4 +9	+6 +11
Закарпатська	+8+13	+11 +16	Одеська	+8 +13	+12 +17
Рівненська	+3 +8	+3 +8	Миколаївська	+7 +12	+11 +16
Львівська	+4 +9	+8 +13	Херсонська	+7 +12	+10 +15
Івано-Франківська	+4 +9	+7 +12	Запорізька	+5 +10	+8 +13
Волинська	+3 +8	+6 +11	Харківська	+3 +8	+5 +10
Хмельницька	+3 +8	+5 +10	Донецька	+4 +9	+7 +12
Чернівецька	+4 +9	+7 +12	Луганська	+3 +8	+6 +11
Тернопільська	+4 +9	+6 +11	Крим	+8 +13	+11 +16
Вінницька	+4 +9	+7 +12	Київ	+3 +5	+6 +8

Укргідрометцентр

Наступна зупинка — Інтернет

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

КУЛЬТУРА ОБСЛУГОВУВАННЯ. Швидкісний безкоштовний Інтернет з'явився у рівненських тролейбусах. Поки що в чотирьох із 10 «рогатих», які місто закупило в Любліні. Курсують вони на одному з найдовших маршрутів — номер один.

Рівненський підприємець Богдан, що став одним із перших пасажирів, відразу перевірів, як працює мережа:

— Без збоїв, швидко, як удома! Тепер сидітиму саме в цій машині. До того ж у салоні значно просторіше, мамам із візочками є де розвернутися.

Презентував тролейбусний «прорив» Рівненський міський голова Володимир Хомко:

— Ці тролейбуси — наш перший крок до стратегічної мети — екологічно чистий громадський транспорт. І частинка того плану дій, який ми розпочали з науково-дослідницької та проектувальної роботи разом із фахівцями Національного університету водного господарства та природокористування. Уже вжили заходів для поліпшення фінансового стану «Рівнеелектроавтотрансу»: поповнили його рухомий склад, скоротили кількість дублюючих автобусних маршрутів і за короткий час вивели міське комунальне підприємство на перше місце в Україні. Скажімо, у вересні тролейбусне управління збило мільйон сто тисяч гривень, тоді як торік у вересні — лише 800 тисяч. Це дало змогу вчасно виплачувати зарплату, повернути фахівців на робочі місця, отримати перспективи розвитку. До речі, Wi-Fi роутерами маємо намір обладнати всі тролейбуси: тоді цей екологічно чистий вид транспорту стане значно привабливішим для рівнян. Усвідомлюю, що моя мрія не здійсниться за один день, але рано чи пізно ми досягнемо стратегічної мети, і у Рівному залишиться тільки екологічно чистий громадський транспорт.

УКРКРИМЗАХИСТ
ПРАВОВИЙ ЗАХИСТ
ІНВЕСТИЦІЙ КРИМУ

Київ: +38 (067) 565-66-79
Дніпропетровськ: +38 (067) 446-66-10
Кривий Ріг: +38 (097) 750-86-55
Сайт: www.ukz.dp.ua

Реєстраційний номер 1422287 від 05.08.2014

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, 40227 (соціальний)

Головний редактор — Сергій БРАГА
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступники головного редактора:
Павло БЕБА, Лариса УСЕНКО
Відповідальний секретар Іван ГРОМ'ЯК

Адреса в Інтернеті: www.ukurier.gov.ua
Адреса редакції: 01008, Київ, вул. Садова, 1
Телефон для довідок: 253-12-95.
Телефони відділу реклами: 253-55-09,
факс: 230-06-71, e-mail: adv@ukcc.com.ua
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер,
п'ятницю та суботу
Зам. № 37936. Тираж 28575

Листування з читачами тільки
на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність
інформації та реклами несуть автори
та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному
центрі «Урядового кур'єра».
Друк: ТОВ «Мегі-Поліграф»,
04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua